

ВІТАЄМО З 20-РІЧЧЯМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ! 7

№ 34 (600) 25 серпня 2011 року

ПРОФСПІЛКОВІ

www.psv.org.ua

всеукраїнська профспілкова щотижнева газета

ВІСТІ

ГАРЯЧА ПОРА

ШКОЛА... У КРЕДИТ!
ВИТРАТИ
НА ПЕРШОКЛАСНИКІВ
ЩОРОКУ ЗРОСТАЮТЬ

10

ТЕМА НОМЕРА

20 РОКІВ СВОБОДИ!

ВЕЛИКЕ БАЧИТЬСЯ ЗДАЛЕКУ.
НЕЗАЛЕЖНІСТЬ: ПОГЛЯД ІЗ КАНАДИ

8

3 НАЇЗД ПОДАТКОВОЇ

4 ДО СТРАЙКУ ГОТОВІ ЧЕРКАСЬКИМ ТРОЛЕЙБУСНИКАМ ЗАБОРГУВАЛИ ЗАРПЛАТУ

5 ALMA MATER АПСВ: НАРОДЖЕНА НА ЗОРІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

12 ЮРИДИЧНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

ВІТАЄМО

**20 РОКІВ НЕЗАЛЕЖНОСТІ
УКРАЇНИ**

Шановні співчани!

Виповнюється 20 років від проголошення незалежності Української держави – часу, відколи здійснилася споконвічна мрія українців бути господарями на власній землі. Ця визначна дата навіки ввійшла в історію молодого держави, започаткувавши нову епоху в житті українського народу, законодавчо закріпила його вікові, демократичні прагнення до національного відродження, духовної свободи, економічного зростання й соціального піднесення. З нагоди визначного національного свята нашої державності – Дня Незалежності України прийміть найсердечніші вітання й побажання, щоб

ваша праця на благо рідної Батьківщини та українського народу завжди була плідною, натхненною, приносила добробут родинам, радість і задоволення. Зичу вам і вашим родинам міцного здоров'я, щастя, душевної рівноваги та впевненості в майбутньому.

В. Г. ХАРА,
ГОЛОВА ФПУ

ПЕРСПЕКТИВА

**ОПТИМІСТИЧНІ
ОБІЦЯНКИ**

Мінсоцполітики знову обіцяє погасити заборгованість із зарплати до кінця року.

Начальник управління моніторингу ринку заборгованості виплат із зарплати Міністерства соціальної політики Ярослав Діденко заявив, що заборгованість повинна бути повністю погашена до кінця 2011 року. Як повідомляє РБК-Україна з посиланням на Діденка, станом на 1 липня понад 140 тис. людей не одержали вчасно зарплати. «Уряд і Президент постійно ставлять завдання про необхідність повного погашення заборгованості із заробітних плат, і Президент

поставив завдання повністю погасити цю заборгованість до кінця року. Ми робимо все, щоб це завдання виконати», – заявив він. За словами Діденка, лідирують по заборгованостях такі промислові області, як Донецька, Харківська, Луганська. Також високий рівень заборгованості в аграрній промисловості й транспортній галузі. У той же час він відзначив, що з 1 березня по 1 липня заборгованість із зарплат зменшилася до 1 млрд 186 млн грн, тобто майже на 0,5 млрд грн.

ОФІЦІЙНО

**ПРОКУРАТУРА
ПИШЕ...**

На звернення ФПУ до Генерального прокурора України В. Пшонки з приводу порушення законних прав підприємств легкої промисловості Вінницької області на відшкодування ПДВ, зокрема, ПАТ «Поділья», «Володарка» та ПрАТ «Швейна фабрика «Браїлівчанка», на адресу Федерації надійшов лист-відповідь із прокуратури Вінницької області. У

ньому зазначається, що в. о. прокурора м. Вінниці А. Добросердов та Жмеринського міжрайпрокурору В. Грушковському доручено перевірити факти вказаних порушень і про результати повідомити Федерацію профспілок України.

**СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ
ДЕПАРТАМЕНТ**

АКТУАЛЬНО

«Підсумки 20-річчя Незалежності України у соціальних аспектах» – такою була тема прес-конференції, що відбулася у прес-центрі інформаційної агенції «Українські новини» напередодні визначного державного свята – Дня Незалежності України.

**ТРЕБА ЗМІНЮВАТИ
ПІДХОДИ ДО ОПЛАТИ ПРАЦІ**

Перед журналістами виступили в. о. Голови ФПУ Сергій Кондрюк, голова Державної інспекції України з питань праці Андрій Черкасов, провідні науковці з Інституту демографії і соціальних досліджень НАН України, експерти й соціологи. У ході прес-конференції було обговорено широкі питання щодо соціальних очікувань українців. Зокрема, йшлося про показники рівня зайнятості та прихованого безробіття, про теми народжуваності й масштаби трудової міграції з України.

Звертаючись до представників ЗМІ, Сергій Кондрюк зазначив, що попри позитивні тенденції, які з'явилися за роки незалежності української держави, водночас ми маємо зниження престижності суспільно-корисної праці, що суттєво впливає на структуру зайнятості насе-

лення і на систему трудових відносин в цілому. Невиплата зарплати – це аморальний вчинок, вважають у Федерації профспілок, а роботодавці, які не платять своїм працівникам або роблять це невчасно, – не тільки порушують закон, вони підривають економічну могутність держави. Прикро, що за такі дії ніхто не поніс належної відповідальності. На жаль, праця у нашій країні так і не стала рентабельною, а рівень мінімальної зарплати на 30% менший за фактичний показник прожиткового мінімуму. Тому низька платіспроможність наших громадян разом з іншими факторами не сприяють динамічному розвитку вітчизняної промисловості і бізнесу.

У своєму виступі в. о. Голови ФПУ Сергій Кондрюк наголосив, що цивілізованим можна вважати лише те робоче місце, де

працівнику офіційно виплачують зарплату з усіма законними відрахуваннями, де безпечно для здоров'я умови праці тощо. На жаль, за підрахунками профспілкових фахівців, третина існуючих робочих місць не відповідає вищезазначеним критеріям. Тому людину, яка працює без дотримання належних умов праці, не можна вважати працевлаштованою.

Усе це впливає на якість трудового потенціалу. Тож поки не буде створено належних умов для відтворення кваліфікованого кадрового потенціалу – відбуватиметься відтік найбільш кваліфікованої частини суспільства за кордон розбудувати чужу економіку. Вже сьогодні ми відчуваємо нестачу кваліфікованих працівників, тому нам негайно треба змінювати підходи до оплати праці.

МЕДІА-ЦЕНТР ФПУ

“
Цивілізованим можна вважати лише те робоче місце, де працівнику офіційно виплачують зарплату з усіма законними відрахуваннями, де безпечно для здоров'я умови праці тощо.

ОФІЦІЙНО

**КОПНУВШИ ВГЛИБ
ПРО ЗВЕРНЕННЯ ДО ВИЩОГО
АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

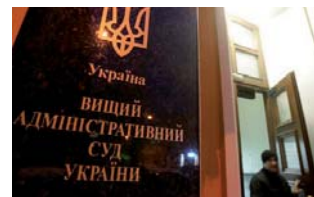
Вищий Адміністративний Суд України надіслав інформаційний лист від 19 липня 2011 року головам апеляційних адміністративних судів, у якому наголосив: під час розгляду та вирішення справ слід виходити з того, що відповідно до частини 4 статті 42 Закону України «Про загаль-

нообов'язкове державне пенсійне страхування» при перерахунку пенсії має враховуватися середня величина тієї заробітної плати, яку використовували під час призначення пенсії. На наш погляд, Вищий Адміністративний Суд України підійшов до розгляду порушеного питання по-

верхово, без аналізу й урахування особливостей та суті коригування заробітку для визначення розміру пенсії. У зв'язку з цим Федерація профспілок України звернулася до Вищого Адміністративного Суду України з проханням повернутися до розгляду питання щодо порядку визначен-

ня середнього заробітку для перерахунку пенсії відповідно до частини 4 статті 42 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» та змінити висновок.

**СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ
ДЕПАРТАМЕНТ ФПУ**

ОФІЦІЙНО

ЛИСТ
ДО ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРА
УКРАЇНИ МИКОЛИ АЗАРОВА

Шановний

Микола Яновичу!

Добігає завершення процес формування проекту Державного бюджету України на 2012 рік і середньострокову перспективу.

Спільний представницький орган профспілок брав активну участь у цьому процесі та взаємодіяв з Міністерством фінансів і Спільним представницьким органом роботодавців, неодноразово наголошуючи на необхідності формування проекту Державного бюджету України на 2012 рік на якісно нових засадах задля практичної реалізації стратегічної мети, визначеної головою держави – Президентом України В. Януковичем: у 2020 році подвоїти ВВП та ввійти до двадцятки найбільш розвинених країн світу з рівнем життя громадян відповідно до європейських стандартів.

Під час розроблення проекту Державного бюджету України на 2012 рік мають бути враховані також міжнародні зобов'язання України щодо досягнення Цілей розвитку тисячоліття, зокрема стосовно подолання масштабів і глибини бідності. Україна повинна заявити на повний голос, що їй під силу покласти край бідності насамперед серед працюючих, пенсіонерів і родин із дітьми. Для цього слід забезпечити зайнятість і гідну зарплату працездатному населенню, реальне зростання розмірів державних соціальних гарантій, посилити адресність соціальної допомоги та скасувати показник «рівень забезпечення прожиткового мінімуму» при визначенні права на надання соціальної допомоги, замість якого використовувати базовий державний соціальний стандарт – прожитковий мінімум. Мінімальна заробітна плата має бути встановлена на рівні, що перевищує фактичний розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб, а також враховувати

ставку податку на доходи фізичних осіб і витрати на утримання сім'ї.

На жаль, існуючий сьогодні та штучно занижений розмір мінімальної заробітної плати не виконує своєї відтворювальної функції та не забезпечує реалізації конституційного права кожного громадянина на достатній життєвий рівень для себе і своєї родини.

Світова практика свідчить, що найбільш продуктивним шляхом швидкого виходу економіки з кризи є розширення внутрішнього споживання за рахунок підвищення платоспроможного попиту населення. Заробітна плата, трудові пенсії, які є основним джерелом існування більшості населення України, мають суттєво зростати, щоб забезпечити реалізацію вітчизняних товарів і послуг передусім на внутрішньому ринку, а відтак – наповнення місцевих і державного бюджетів за рахунок податків, а також збільшення надходжень до Пенсійного та інших фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування. Якщо Україна налаштована на досягнення Цілей розвитку тисячоліття, то 2012 рік має стати переломним для забезпечення європейських стандартів життя населення України з середньостроковою перспективою, оскільки, підписавши цей документ, Україна взяла на себе відповідальність за розвиток людського потенціалу й подолання бідності. Сподіваємося, шановний Микола Яновичу, що Кабінет Міністрів України під Вашим головуванням докладе максимум зусиль для виконання взятих Україною зобов'язань і ввійде в новітню історію як Уряд реальних соціально-економічних реформ, спрямованих на поліпшення якості життя населення, входження України у спільноту країн-лідерів, які очолюють світові рейтинги політичної стабільності, конкурентоспроможності економіки, її привабливості для інвестицій, рівня оплати праці, соціального забезпечення тощо. З повагою

С. М. КОНДРЮК,
ЗАСТУПНИК
КЕРІВНИКА СПО,
В. О. ГОЛОВИ ФПУ

ВНУТРІШНЄ ЖИТТЯ

**ФПУ – ПОЗА
ПОЛІТИКОЮ**

В Інтернет-просторі періодично з'являються повідомлення щодо участі представників ФПУ в громадських заходах політичного характеру.

Так, днями на одному з Інтернет-порталів було поширено неправдиву інформацію, що нібито «за спільної ініціативи профспілкових представників Федерації профспілок України та незалежних профспілок прийнято рішення преднатися 19 серпня до пікетування Печерського суду м. Києва».

«У зв'язку з цим заявляємо, що уповноваженими органами Федерації профспілок України рішення про участь представників ФПУ у зазначеній акції не приймалося. Виходячи з цього, будь-яке використання атрибутики ФПУ під час проведення зазначеної акції є провокацією з боку опонентів ФПУ», – наголосив на понеділковій ана-

ратній нараді виконувач обов'язків Голови Федерації профспілок України Сергій Кондрюк.

Ще раз нагадуємо, що Федерація профспілок України є виключно громадською, неполітичною організацією, основне статутне завдання якої – захист соціально-економічних прав та інтересів найманих працівників.

Водночас застерігаємо осіб, причетних до поширення свідомо неправдивої інформації щодо діяльності ФПУ та самовільного використання її атрибутики під час проведення масових акцій, що за такі дії вони можуть бути притягнуті до відповідальності.

МЕДІА-ЦЕНТР ФПУ

ОФІЦІЙНО

ЗАЯВА

**ЩОДО ПРОТИПРАВНОГО ВТРУЧАННЯ
У ВНУТРІШНЮ СТАТУТНУ ДІЯЛЬНІСТЬ
ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФСПІЛОК УКРАЇНИ З БОКУ
ДЕРЖАВНОЇ ПОДАТКОВОЇ ІНСПЕКЦІЇ УКРАЇНИ**

Триває безвідставне втручання у внутрішню статутну діяльність Федерації профспілок України. 18 серпня 2011 року представники податкової інспекції у Печерському районі м. Києва, порушуючи чинне законодавство про профспілки, намагалися здійснити документальну перевірку діяльності ФПУ.

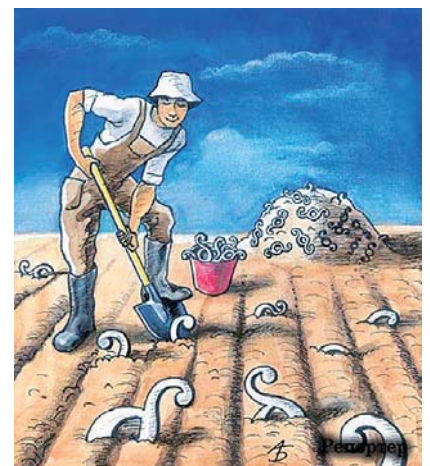
Постанову про порушення кримінальної справи, на підставі якої податківцями було ініційовано проведення перевірки, ФПУ оскаржила у Печерському районному суді м. Києва.

ФПУ в черговий раз наголошує, що згідно зі ст. 34 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності», фінансовий контроль за коштами профспілок та їх об'єднань органи державної влади й органи місцевого самоврядування не здійснюють. Відповідно до Статуту ФПУ і чинного законодавства, контроль за

фінансовою діяльністю ФПУ здійснюють Контрольно-ревізійна комісія та інші колегалітні органи, створені ФПУ.

Відповідно до статті 3 Конвенції № 87 МОП «Про свободу асоціації та захист права на організацію», яка ратифікована Україною 14.09.1956 р., «організації працівників мають право організуватися свій апарат і свою діяльність. Державна влада утримується від будь-якого втручання, здатного обмежити це право або перешкодити його законному здійсненню».

Отже, правових підстав для проведення позапланової перевірки немає.

Тому ФПУ звернулася до начальника Державної податкової інспекції у Печерському районі м. Києва ДПА України М.В. Ільшенка з проханням відкласти перевірку до вирішення по суті скарги ФПУ у Печерському районному суді м. Києва.

ФПУ вимагає від Генеральної прокуратури України припинити чинити не-

законний тиск на самоврядування організації.

Подібні факти грубого порушення чинного законодавства ФПУ зазначить у скаргах до міжнародних організацій, і вони будуть ще одним підтвердженням зневажання громадянських прав і свобод в Україні.

МЕДІА-ЦЕНТР ФПУ

ЧЕРКАЩИНА

ТРОЛЕЙБУСНИКИ ПОГРОЖУЮТЬ СТРАЙКОМ

На підприємстві «Черкасиелектротранс» і досі не виплатили заробітну плату за травень. Загальна заборгованість на підприємстві за травень становить 900 тис. грн, за червень – 1 млн 700 тис. грн, за липень – близько 1 млн 800 тис. гривень, повідомляє gazeta.ua

«Ми вже одержали компенсацію від держави 380 тис. гривень і 500 тис. від міського бюджету, — повідомив виконавач обов'язків директора КП «Черкасиелектротранс» Віталій Дядченко. — Травневу зарплату ми закрито найближчим часом. Середня зарплата на підприємстві становить 2 765 гривень, для водіїв — 3280». За кілька років держава заборгувала підприємству за пільгові перевезення окремих категорій громадян 39 млн гривень. Заборгованість до пенсійного фонду разом із пеня-

ми та штрафом становить уже понад 12 млн грн, що не дає змогу людям ні вчасно піти на пенсію, ні зробити її перерахунок. Рухомий склад парку не оновлюється, а на ремонт бракує коштів. Часткове вирішення фінансових проблем підприємства міська влада вбачає у закритті ідальні, яку утримує троллейбусний парк.

«Чому я, сідаючи в троллейбус, повинен оплатити ваш обід? — запитав Одарич. — Ваш обов'язок — здійснювати перевезення, а не готувати їсти. Утримувати збиткову ідальню — це злочин. І взагалі це юридичний злочин, бо в тарифі не можна закладати ці речі. І мене, і міськвиконком, який це дозволив, може притягнути до відповідальності прокурор у будь-який момент».

Щомісяця «Черкасиелектротранс» витрачає на утримування ідальні 6500 — 6800 гривень. На день харчується по 50 — 60 осіб. «За місяць продають 15 порцій «першого», — додав Дядченко. — Це свідчить, що люди купують або саме «друге», або ж булочки. Коли ми запропонували, щоб подавали заявки на обід, керівництво ідальні сказало, що це нереально реалізувати. Ну, якщо нереально, то ми робимо буфет, де продаватимуться продукти, які не швидко псуються».

“ Ми перевозимо пільговиків на 40 мільйонів гривень, а держава компенсує лише 10. Відтак дефіцит бюджету становить 30 млн на рік.

Сергій Одарич, міський голова

ВЛ. ІНФ.

ДНІПРОПЕТРОВЩИНА

Грибки дільниці № 2 шахти «Самарська» — одні з кращих у ПАТ «ДПЕК Павлоградвугілля»

ТРУДОВА ПЕРЕМОГА

11 серпня трудовий колектив дільниці № 2 із видобування вугілля шахти «Самарська» ПАТ «ДПЕК Павлоградвугілля» вперше в історії і першим серед 29 видобувних ділянок об'єднання виробив 500 тис. тонн вугілля з початку року. До кінця року трудовому колективу необхідно видати на гора ще 300 тисяч тонн, щоб перемогти у змаганні до Дня шахтаря.

У ПАТ «ДПЕК Павлоградвугілля» ніхто не сумнівається, що когось вдасться випередити самарчан, адже два місяці поспіль дільниця № 2 посідає першу позицію в рейтингу середньодобового навантаження на очисний вийвіл, а також за показниками площі вийвіл серед усіх ділянок об'єднання.

На запитання журналістів «У чому секрет такого блискучого виробничого успіху?» начальник дільниці Сергій Лазуренко відповів: «Головне — люди. Кожний займає своє робоче місце, яке відповідає його можливостям, і трудиться на перспективу, на майбутнє». — І додав:

«Колектив розкривається тоді, коли проблеми...»

У складному становищі шахта «Самарська» опинилася в 2009 році. Сталося так, що підприємство змогло вижити здебільшого завдяки дільниці № 2. Вона єдина видобувала вугілля, решта колективів шахти дивилися на неї з надією. Про цей нелегкий період загадав директор шахти «Самарська» Віктор Черватюк під час урочистого вітання рекордсменів. «Ви довели свій професіоналізм, працюючи в екстремальних умовах упродовж 2010 року, — сказав він. — Тоді треба було щодня, не зупиняючись, давати видобуток. Так ви продовжували працювати й після прориву — дружно й злагоджено».

Поздоровити доблесну шахтарську дільницю приїхав генеральний директор ПАТ «ДПЕК Павлоградвугілля» Артур Мартовицький, який зазначив, що на дільниці № 2 шахти досягнуто найвищого середньодобового навантаження — 2500 тонн. Як розповіли шахтарі, гірничо-геологічні умови, у яких вони працюють, не дуже сприятливі: часом у вибій ускладнює роботу нестійкий ґрунт покрівлі, а також хвилеподібне залягання шару. Тож аби не зменшувати набраних темпів інженерам дільниці доводиться на ділі доводити свою майстерність. Велику відповідальність несуть насамперед заступник начальника

дільниці Павло Привалов, бригадир ГРОЗ Михайло Кураш і механік Микола Лобань. Безумовно, досягнення високого виробничого результату дільниці стало можливе завдяки грамотній організації керівництвом шахти виробничих процесів, злагодженій та ефективній роботі всіх колективів допоміжних дільниць.

Профспілковим лідером первинної дільничної організації шахтарі обрали Дмитра Румянцева. Завдяки йому чисельність членів профспілки на дільниці зростає до 90%. Це свідчить про високу довіру вуглярів до своєї профспілкової організації. Іван Дьяков, голова профкому шахти «Самарська», розповів, що цього року влітку всі члени профспілки дільниці № 2 разом із родинами мали змогу оздоровитися. Кожен працівник, хто звернувся по допомогу, був почуваний. До Дня шахтаря колектив дільниці буде премійовано Дніпропетровською територіальною організацією профспілки працівників вугільної промисловості.

ДОВІДКА

Шахта «Самарська» ПАТ «ДПЕК Павлоградвугілля» розташована у місті Тернівка Дніпропетровської обл. Відкрита 29 грудня 1972 року і стала сьомим вуглевидобувним підприємством Західного Донбасу. Свою назву дістала від річки Самарі, що протікає неподалік. Проектна потужність — 1 млн тонн вугілля на рік. Шахтне поле розкрите двома вертикальними центрально-здвоєними стволами. Належить до III категорії за метаном, небезпечна щодо вибуховості вугільного пилу.

СВІТЛАНА ГОНЧАР

ДО 20-Ї РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Наукова робота – невід’ємна складова існування й діяльності як вищого навчального закладу, так і держави загалом. Без неї немає майбутнього та перспектив розвитку. Академія праці і соціальних відносин була заснована на зорі незалежності України, а саме 1993 року. Про здобутки й гордість майже ровесниці України на науковій ниві – у нашому матеріалі.

НАРОДЖЕНА НА ЗОРІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

ЯК ФОРМУВАВСЯ ФУНДАМЕНТ

За умов кардинальних змін суспільного устрою, ідеології, економічних відносин та під впливом статутних завдань засновника – Федерації профспілок України – формувалися пріоритетні напрями наукових досліджень. Основні з них – «Проблеми формування та розвитку громадянського суспільства в Україні», «Соціальна політика держави та роль профспілок у її формуванні й реалізації». У рамках основних напрямів науково-педагогічний колектив досліджує правові, економічні та соціальні аспекти.

1998 року було засновано наукове видання «Вісник Академії праці та соціальних відносин Федерації професійних спілок України», який невдовзі був визнаний ВАКОМ України фаховим виданням із соціологічних, історичних, економічних та юридичних наук. А наступного, 1999 року, з метою координації наукової роботи в Академії було створено науковий відділ. 2008 року розпочалася робота з упровадження інформаційної системи автоматизації діяльності бібліотеки «УФД/Бібліотека», систем управління навчальним процесом MOODLE з можливістю організації дистанційного навчання та комплексної системи управління «1С: Підприємство» для забезпечення наукової діяльності. Через рік остаточно формується студентське наукове товариство, яке робить суттєвий внесок в організацію наукової роботи АПСВ.

За час існування Академії сформувалися наукові школи з досліджень історії, теорії та практики проф-

спілкового руху; спеціальних та галузевих соціологій; актуальних проблем соціальної роботи з різними соціальними групами населення; проблем земельного, аграрного, екологічного та природно-ресурсного права; проблем економіки та управління закладами соціальної сфери.

БАГАТСТВО ТА ГОРДІСТЬ

14 квітня 1999 року в Академії відбулася перша Міжнародна наукова студентська конференція «Економічні, соціальні та правові аспекти розбудови громадянського суспільства в Україні». Відтоді стало доброю традицією щорічно проводити в Академії за участі делегацій вищих навчальних закладів Білорусії, Росії та України – членів Міжнародної асоціації навчальних і наукових закладів з підготовки кадрів для соціально-трудової сфери – форуми студентської науки, результатом яких є публікація змістовних збірників наукових праць студентів, дружні взаємини з колегами, нова якість та новий статус студента в суспільстві.

За роки активної наукової діяльності в Академії

Понад **10** тис.

юристів, економістів і соціологів для діяльності у сфері соціальної політики та профспілкового менеджменту виховав заклад за роки свого існування.

проведено чимало важливих наукових форумів: Міжнародна науково-практична конференція, присвячена 290-річчю прийняття Конституції Пилипа Орлика «Україна: поступ у майбутнє» (2000); щорічні звітні наукові конференції викладачів «Соціально-правові, економічні, духовні та освітні аспекти розбудови громадянського суспільства в Україні» (2001, 2002 та 2003 роки); Міжнародна науково-практична конференція «Тенденції та перспективи зростання заробітної плати у контексті Євроінтеграції України» (2005); Міжнародна наукова студентська конференція «Обличчя соціальної держави» (2006); Всеукраїнська наукова конференція «Профспілки України: історія, сьогодення, майбутнє» (2009); Міжнародна наукова конференція «Проблеми формування та розвитку громадянського суспільства» та чимало інших.

Під час роботи щорічних конференцій також проводяться засідання круглого столу «Профспілки і мольда», а в останні роки ще й конкурс молодіжної соціальної реклами.

Щороку в наукових конференціях, які проводить Академія, бере участь близько 20% студентів денної форми навчання. Крім того, більш як 20 країн студентів АПСВ є учасниками форумів студентської науки, що їх проводять партнери з братніх країн.

КАТАЛІЗАТОР РУХУ

Основною рушійною силою наукової роботи є кадровий склад науково-педагогічного персоналу Академії. Питання підви-

ВИПУСКНИКИ АПСВ – ХТО ВОНИ?

Нині випускники Академії праці і соціальних відносин Федерації профспілок України працюють у ФПУ, Верховній Раді, Національному банку, Національній службі посередництва і примирення, а також у багатьох фірмах, установах та організаціях. Займаючись в академії науково-дослідною діяльністю, беручи участь у наукових конкурсах і форумах, і надалі студенти дуже часто присвячують своє життя науковій або науково-педагогічній роботі.

щення його професійного рівня перебуває під постійною увагою адміністрації.

2000 року Міністерство освіти і науки України надало право Вченій раді Академії присвоювати вчене звання доцента. В свою чергу, підвищення кваліфікації наукових кадрів проводиться через аспірантуру та інститут здобувачів наукових ступенів. В аспірантурі Академії готують фахівців за спеціальностями «Економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності)», «Земельне право; аграрне право; екологічне право; природо-ресурсне право», «Спеціальні та галузеві соціології».

Студентська наукова робота розпочинається з участі їх у діяльності наукових студентських гуртків та проблемних груп, які функціонують на кожній кафедрі Академії. Таким чином діяльність охоплює близько 50% студентів денної форми навчання.

За ініціативи та підтримки Федерації профспілок України з 2003 року проводиться Всеукраїнський конкурс на кращу наукову роботу студентів, аспірантів та молодих учених із профспілкової тематики, призери якого одержують відзнаки Федерації профспілок України та соціальні грошові винагороди. У цьому конкурсі беруть участь студенти багатьох вищих навчальних закладів України, і студенти Академії традиційно посідають призові місця.

Більшість олімпіад, конкурсів наукових робіт, наукових конференцій, що відбуваються на теренах України, не проходять без участі студентів Академії, які демонструють високі результати і вносять значний внесок в історію Академії.

Ось лише кілька сторінок з літопису студентських наукових успіхів: 2000/2001 н. р. – студентка економічного факультету

Наталія Вороніна посіла I місце у конкурсі бізнес-планів підприємницької діяльності (номінація «Студентські ініціативи»), що провела Київська міська державна адміністрація;

2001/2002 н. р. – студенти економічного факультету Максим Ковшаров, Таміла Сопік, Наталія Альфорова зайняли I місце у Всеукраїнському конкурсі наукових студентських робіт, присвяченому 10-й річниці незалежності України, що проводило Міністерство освіти і науки України;

2004/2005 н. р. – студенти юридичного факультету Олександр Мойсейченко та Володимир Кошобо зайняли відповідно I і II місця у конкурсі компанії ЛІГА «Закон: пристрасть до закону»;

2007/2008 н. р. – студенти економічного факультету Тарас Дакал і Олександр Саянний конкурсною комісією відзначені як кращі на II Всеукраїнському конкурсі наукових студентських робіт у галузі природничих, технічних і гуманітарних наук зі спеціальностей «Економіка підприємства та управління виробництвом»;

2008/2009 н. р. – студентка економічного факультету Олександра Стишак посіла II місце у конкурсі наукових робіт, представлених на V Міжнародну науково-практичну конференцію «Менеджмент XXI століття: еволюційне та революційне».

Із 2004 року в Академії проводиться конкурс-огляд «Міс та містер науки Академії» за підсумками навчального року. Кращі студенти одержують грамоти, стрічки переможців і грошові винагороди.

ОЛЕНА ОВЕРЧУК, «ПВ»

МАЛАЙЗІЯ

ЗАЛІЗНИЧНИКИ
ЗА ВІДСТАВКУ
КЕРІВНИЦТВА

Понад 300 працівників національної залізничної компанії – оператора КТМВ узяли участь у протестах біля штаб-квартири компанії в Куала-Лумпурі, вимагаючи відставки її президента.

Профспілка залізничників RUM, яка є членською організацією Міжнародної федерації транспортників (МФТ), звинувачує його в поганому керівництві компанією, накопиченні боргів і відсутності ліквідності.

Протестувальники впевнені, що під час обіймання ним посади президента старшому керівництву компанії ставилося у провину налагодження й підтримка дружніх стосунків із профспілкою.

ДОВІДКА

Рік тому профспілка RUM організувала подібний захід, під час якого був висловлений протест проти частини шляхів залізничного сполучення приватної компанії.

Серед тих, хто підтримав пікети, були представники МФТ та її членських організацій, зокрема профспілок транспортників і національних авіаліній Малайзії. Крім того, профспілкові активісти взяли участь у засіданні комітету залізничної секції МФТ Азійсько-Тихоокеанського регіону в Банкоку, Таїланді, яке відбувалося саме під час цієї акції протесту. Учасники засідання висловили щирі підтримку транспортникам Малайзії.

ІНДІЯ

ПІГУЛКОВИЙ
СТРАЙК

Виробництво фармінгредієнтів на підприємстві індійської фармацевтичної компанії Dr Reddy's у Шрікакулам, що у штаті Андхра-Прадеш, припинилося після того, як близько 600 його працівників оголосили страйк, вимагаючи збільшення зарплати, повідомляє «Фармакологічний вісник».

За словами представника страйкового комітету, між профспілкою і керівництвом Dr Reddy's провадяться переговори, але сторонам поки що не вдалося дійти компромісу. У компанії вважають страйк незаконним, однак, попри це, співробітники мають намір іще більше посилити тиск.

За словами одного з профактивістів, більшість робітників працюють у компанії щонайменше 15 років і їхня зарплата вже довгий час є

предметом обговорення. Компанія порушує низку доручень уряду про запровадження справедливої оплати за виконання однієї і тієї самої роботи. Тим часом робітники, які працюють за контрактом, одержують менше, ніж штатні. Представник страйкового комітету заявив, що перелік висунутих вимог було надіслано керівництву ще в лютому ц. р., але ніяких відповідних заходів вжито не було. Це й змусило працівників вдатися до страйку.

ФІЛІПІНИ

Праця моряків має бути оцінена по заслугі, як і трудівників будь-яких інших професій, незалежно від країни реєстрації судна. Така заява пролунала нещодавно на першому міжнародному з'їзді родин моряків Міжнародної федерації транспортних робітників, що відбувся на Філіппінах.

МОРЯКАМ – РІВНІ ПРАВА

Виступаючи на з'їзді у Манілі, заступник генерального секретаря МФТ Стюарт Ховард подякував морякам і їхнім близьким за внесок у розвиток морського судноплавства, а також наголосив на важливій ролі моряків торговельного флоту в перевезенні та доставляння вантажів в усі куточки світу. Він також зачитав звернення президента МФТ Педді Крамлі-

на, у якому наголошувалося, що статус моряка має бути таким самим, як і інших професій, незалежно від прапора на судні. Провідна роль моряків, які забезпечують потреби світової економіки, заслуговує на визнання. Тож слід домогтися належної уваги урядів усіх країн до висунутих вимог. Важливо також підписати Міжнародну конвенцію про працю в морському судноплавстві (зведена Конвен-

ція МОМ 2006 р.), Більше про права моряків, а також Конвенцію МОП № 185 про посвідчення особи моряка.

На з'їзді була присутня секретар департаменту праці й зайнятості населення Філіппін Розалінда Бальдос. Вона виступила з промовою від імені президента Беніньо Акіно і запевнила МФТ, що уряд країни готовий підписати Конвенцію МОП № 185 і вже розпочато тристорон-

ні переговори щодо зведеної Конвенції МОМ 2006 р., яку буде підписано й ратифіковано урядом наприкінці року.

Проведення заходу організувала донька нині покійного капітана Грега Ока, який був членом профспілки моряків Філіппін, Маріса Ока. Сприяв проведенню зібрання також і фонд «Gig Foundation», що опікується родинами моряків, а також фонд моряків МФТ.

АЗЕРБАЙДЖАН

СУБРЕГІОНАЛЬНА
КОНФЕРЕНЦІЯ
ПРОФСПІЛКОВОЇ
МОЛОДІ

У Баку відбулася дводенна субрегіональна конференція профспілкової молоді «Профспілкові кампанії й ефективна інформаційна підтримка», присвячена Міжнародному дню молоді. У її роботі взяли участь 16 представників національних профцентрів з Азербайджану, Білорусі, Грузії, Молдови, Росії та України, повідомляє інформаційне агентство «Профсоюзи сьогодні».

У перший день конференції представники МКП-ВЕРС Антон Леппик і Ганна Сальнікова ознайомили присутніх із міжнародними кампаніями на захист трудових прав. Особлива увага була приділена акції, присвяченій поліпшенню умов праці молодих жінок,

що працюють, – Decisions for Life, Дню дій за гідну працю, що вкотре відбудеться 7 жовтня, а також Play Fair, яка спрямована на захист соціально-трудових прав працівників спортивної індустрії. Остання особливо актуальна у зв'язку з майбутні-

ми зимовими Олімпійськими іграми в Сочі.

Голова Молодіжного комітету ВЕРСа Даниела Алексєєва розповіла про пріоритети молодіжної політики Міжнародної конфедерації профспілок. Представники національних профцентрів поділилися власним досвідом у проведенні профкампаній і наголосили на необхідності їх потужної інформаційної підтримки. Другий день розпочався з виступів представників уряду, роботодавців і Конфедерації профспілок

Азербайджану, які висловили власні думки щодо молодіжної політики в країні. На завершення учасники конференції розповіли про проведення у їхніх країнах минулорічних профспілкових молодіжних акцій до Дня дій за гідну працю й висловили пропозиції представникам міжнародних організацій щодо поліпшення їх організації. Конференція відбулася за організаційної підтримки МОП і Конфедерації профспілок Азербайджану.

ДО 20-Ї РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

СПОГАДИ

Горбачовська «відлига» швидко дала паростки... Віте-рець свободи люди одразу відчували і сприйняли в усіх куточках неосязної тоді країни Рад. Скориставшись ситуацією, що склалася в суспільно-політичному житті, господарській діяльності країни, так званім привідкриттям «залізної завіси» перед світом, профспілки України стали на шлях здобуття волі, незалежності від партійної ієрархії, союзних профспілок. Робилося це публічно та відкрито. Свій перший крок у цьому напрямі зробила Українська республіканська рада профспілок, яка об'єднала 26 млн стіпчан – а це майже все доросле населення республіки, за винятком людей у погонах.

Вона не стала затверджувати своїх заходів щодо гідної зустрічі перших виборів народних депутатів Української РСР (як це завжди і всіма робилося до знаменних дат). А на своєму грудневому пленумі 1989 року вперше прийняла Програму профспілок Української РСР та визначила завдання профспілкових організацій з участі у виборах. Їхня роль зводилася до висунення на своїх пленумах, з урахуванням громадської думки, кандидатів у депутати, добору довірених осіб, груп підтримки для ведення передвиборної боротьби.

Для прикладу можна назвати, що одним із перших народних депутатів Української РСР від профспілок був Л. Вернигора – голова Полтавської обласної ради профспілок, а нардепом СРСР – голова Дніпропетровського обкому профспілок працівників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств М. Бабченко. Слід наголосити, що як проєкт, так і сама програма, яка була сміливим ви-

ПЕРШІ КРОКИ НА ШЛЯХУ ДО ВОЛІ

кликком того часу, широко обговорювалися на місцях, на пленумі Укрпрофради за участі широкого профспілкового активу, двох членів Політбюро ЦК тощо. Крім преси, її текст у плакатному варіанті можна було прочитати, приміром, при вході до облпрофрад. Тож ніхто не має права сказати, що програма приймалася кулуарно, була не публічною.

Молоді, народжені у незалежній Україні, може бути незрозуміло важливість такого кроку, як прийняття програми Укрпрофрадою. Адже в наш час складається чимало різноманітних програм. Але в ті часи могла мати і мала програму лише КПРС. Партія вважала себе компасом, регулятором життя всіх, оскільки за нею законодавчо було закріплено керівну роль у країні, в якій існувала лише одна партія (про це йшлося навіть у статті 6 Конституції СРСР).

Понад 90% населення, яке прийшло голосувати,

прислухалося до звернення Федерації незалежних профспілок й підтримало Акт проголошення незалежності України.

Профспілки республіки досягнули таким чином на право партії, публічно заявивши про відмову від опіки над ними з боку партії, союзних профспілок, і через програму чітко заявили про свою самостійність, готовність надати працювати як незалежна організація, але зазначили, що не відмовляються від співпраці з іншими організаціями на користь людини. З програми: «Профспілки республіки заявляють, що разом із партійними та іншими громадськими організаціями, радянськими органами, на основі рівноправного партнерства, конструктивних пропозицій... будуть послідовними захисниками інтересів трудящих, усіх членів профспілок». Це можна вважати першим кроком профспілок республіки до їхньої незалежності від зовнішніх суб'єктів.

Не менш важливим положенням програми є те, що профспілки ще у 1989 році виступили за незалежну економічну, соціальну та культурну політику Української РСР. У програмі задекларовано: «Наша основна мета – задоволення матеріальних і духовних потреб усіх верств населення».

Через народних депутатів від профспілок ставилося завдання домогтися введення 40-годинного робочого тижня; збільшення мінімальної тривалості відпусток для всіх робітників і службовців – до 28 календарних днів; встановлення жінкам, які мають дітей віком до 14 років, пра-

ЯК ЦЕ БУЛО

Свою незалежність українські профспілки організаційно та юридично закріпили 6 жовтня 1990 року на установчому з'їзді, де була прийнята Декларація про утворення Федерації незалежних профспілок України (на другому з'їзді слово «незалежних» було вилучено з назви Федерації) і затверджені Положення про неї. Свої підписи під Декларацією поставили 25 профспілок України та 24 територіальні профоб'єднання. Утрималися від підписання Закарпатська й Івано-Франківська облпрофради та профспілка трудящих металургійної і гірничодобувної промисловості. Згодом, пересвідчившись у дієвості Федерації у справі захисту інтересів трудящих, вони стали її активними членськими організаціями.

ва на додаткову оплачувану відпустку; скасування стягнення податку з хлостяків, самотніх і малосімейних громадян тощо.

Програма передбачала надання трудовим колективам права участі у формуванні виробничих планів, фондів економічного стимулювання, розподілу прибутку, застерігала, що будь-які зміни в ціноутворенні можуть погіршити життєвий рівень людей – а цього не повинно статися.

Із прийняттям програми республіканські профспілкові організації розпочали роботу зі створення самостійних від союзних профспілок. Так, 30 травня 1990 року на установчому з'їзді було засновано Профспілку працівників агропромислового комплексу України. Її першим головою було об-

рано Кіма Нагорного. Через кілька місяців рішеннями установчих з'їздів було створено профспілки працівників автомобільного транспорту та шляхового господарства, працівників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств України. Всього у 1990 році було створено 15 профспілок, які вийшли зі складу союзних ЦК.

Існує чимало прикладів, як діяла ФНПУ надалі з питань незалежності. Наведу кілька з них. Її підпису немає під заявою «За стабільність, злагоду у суспільстві, соціальну захищеність народу України», яку підписало 13 республіканських організацій разом із ЦК Компартії України.

Чому Федерація як наймасовіша громадська

“
Результати референдуму виявилися несподіваними – Федерацію почули! Інакше і не могло бути, адже майже за рік члени профспілок звикли до слова «незалежність», утворили Федерацію незалежних профспілок України, власні галузеві самостійні українські профспілки, що об'єднали 26 млн стіпчан, які були й виборцями. Безперечно, це внесок профспілок у здобуття Україною незалежності.

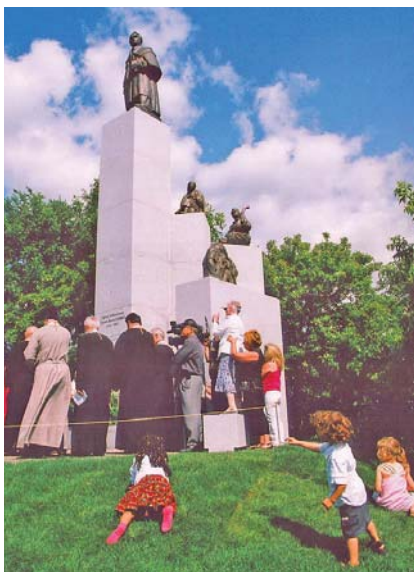
організація України не приєдналася до заяви від 20 червня 1991 року – знавалося б, важливого документа? Тому що він містив підводні камені – заклик до відмови від страйків, які є могутньою зброєю всіх наїманих працівників у боротьбі за свої трудові права та інтереси. Не поставила свій підпис Федерація і під маніфестом «За Союз вільних народів» у липні 1991 року, який підтримали 11 громадських організацій. Адже документ мав політичний підтекст – у ньому лунав заклик згуртуватися навколо ідеї союзу вільних народів, виступити за підписання Україною союзного договору.

Утримавшись від підписання вищезгаданих документів, новостворена Федерація незалежних профспілок України 12 вересня 1991 року на своєму надзвичайному засіданні прийняла Звернення до всіх членів профспілок і робітничих рухів у зв'язку з прийняттям Акта проголошення незалежності України, в якому закликала трудящих, студентську молодь і весь народ України скористатися своїм виборчим правом і одноставно проголосувати на референдумі 1 грудня 1991 року на підтримку Акта проголошення незалежності України, об'єднавшись на захист демократичних завоювань.

**БОРИС ВОЛОШИН,
КОЛИШНІЙ
ПРАЦІВНИК ФЕДЕРАЦІЇ
ПРОФСПІЛОК УКРАЇНИ**

ДО 20-Ї РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Кобзар у Канаді. Відкриття пам'ятника Т. Г. Шевченку в столиці Канади Оттаві 26 червня 2011 року

"Звідки ви? І хто такий?" Колишній київський журналіст Юрко Стадниченко в ролі начальника міграційної служби Канади в місті Галіфакс, провінція Нова Шотія

Дует. У місті Вінніпег канадський українець Юрій Фотін зустрівся зі своїм земляком з далекого минулого

«ЕКСПЕДИЦІЯ» УКР

Злетіти птахом до духовних і економічних висот України може за допомогою крил східної та західної діаспор, що виростають із материнського тіла власної незалежної держави, яка цього року відзначає своє 20-річчя. Переконався у цій очевидній істині й Микола Хріенко – заслужений журналіст України – на власному життєвому досвіді після багатьох піших переходів по Україні, а згодом і під час реалізації безпрецедентного за своїми масштабами журналістського проекту «Українці за Уралом» на теренах Російської Федерації, подолавши 118 тисяч кілометрів. У дорозі журналіст пробув загалом один рік і 52 дні. А нещодавно Микола Хріенко повернувся з Канади, де за 23 дні пройшов маршрут українських емігрантів і вивчав життя наших співвітчизників. Адже у Канаді українська діаспора за чисельністю посідає друге місце після Росії.

Своїми враженнями й спостереженнями Микола охоче поділився з читачами газети «Профспілкові вісті». Раніше ми вже друкували його фотознімки та розповідь-інтерв'ю про журналістський проект «Українці за Уралом».

ЗАМІСТЬ ПЕРЕДМОВИ

Цьогоріч виповнюється 120 років із початку заселення Канади українцями, які прибули туди з території нинішньої Західної України. Тоді вона перебувала під владою Австро-Угорської імперії, Румунії та Польщі. Нині це території Львівської, Івано-Франківської, Тернопільської, Чернівецької та Закарпатської областей.

Офіційним приводом для організації поїздки

було запрошення посла України в Канаді Ігоря Осташа, яке надійшло на адресу редакції газети «День». Її головний редактор Лариса Івшина запропонувала взяти участь у цій надзвичайно цікавій подорожі Канадою і Миколи Хріенку. Після детального вивчення пропозиції він погодився і вже 19 червня вилетів із Києва до Торонто, а повернувся додому лише 11 липня. Весь маршрут – від вильоту з Києва до повернення в Україну – становив 30 тисяч кілометрів і проля-

гав майже через всю Канаду – від узбережжя Атлантичного океану до міста Едмонтон. Відстань між цими містами становить 6657 кілометрів. Від Галіфакса рухалися через Монреаль, Оттаву, Торонто, Ошаву, Вінніпег, Стюартсбург, Гардerton, Саскатун і Едмонтон аж до музею «Село спадщини української культури». Цей музей подібний до нашого Пирогова під Києвом. У канадському музеї зібрані оселі українських переселенців і предмети їхнього побуту, починаючи з

1891 року. Фінансово підтримали цю поїздку газета «День» і посольство України в Канаді за рахунок спонсорських коштів наших співвітчизників у цій дружній нам країні.

Українська делегація нараховувала 25 осіб. У її складі були і Вахтанг Кіпіані – головний редактор Інтернет-сайту «Історична правда», віце-спікер парламенту Микола Томенко, депутати Верховної Ради України Євген Суслів та Олесь Доній, народні артистки України Ніна Матвієнко і Марія Бурмака, а також Віктор Ніколаєнко – мер міста Канева. У столиці Канади – Оттаві – за участі української делегації мало відбутися відкриття пам'ятника Тарасові Шевченку.

Працівники посольства України в Канаді, зокрема і сам посол Ігор Осташ, постійно супроводжували делегацію на всіх офіційних заходах. У вищезгаданих містах гостей з України зустрічали хлібом-сіллю, організовували екскурсії, проходили спільні концерти. Обов'язково відвідували українські музеї, церкви тощо. Графік поїздки був надзвичайно напружений –

МЕЛОДІЯ ЗЕМЛЯКАМ З МИНУЛОГО

Музей «Село спадщини української культури» біля міста Едмонтон, провінція Альберта, подібний до нашого Пирогова під Києвом. У канадському музеї зібрані оселі українських переселенців і предмети їхнього побуту, починаючи з 1891 року.

щодня від сьомої ранку аж до одинадцятої вечора.

Проект був спрямований на сднання української громади в Канаді та сприяв налагодженню нових зв'язків з Україною. В офіційних прийомах, концертах і зустрічах брали участь найвищі посадові особи та канадці українського походження, зокрема й Розанна Вовчук – голова кабінету міністрів провінції Альберта.

ки переселенців, починаючи з 1891 року і закінчуючи сучасними заробітчанами. Українці в Канаді вирізняються, по-перше, зовнішнім виглядом. Вони не змучені важкою фізичною працею: бабусі й дідусі, яким уже під сімдесят, виглядають веселими й здоровими. Українці в Канаді зберегли говірку, яка була характерна для перших переселенців: імперіялісти, совєсти, класи... Це трохи дивно для нас. А українці останньої хвилі – це наші сучасники, люди з вищою освітою, а також шахтарі, лісоруби, муляри, зварювальники, які завдяки своїм здібностям і наполегливості швидко інтегруються в сучасне канадське суспільство.

120 років

виповнюється цього року із початку заселення Канади українцями.

КАНАДСЬКІ УКРАЇНЦІ – ЯКІ ВОНИ?

Українці в Росії – це люди, які переїхали туди переважно у радянський період. А в Канаді – це потом-

ДО 20-Ї РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Майбутній татусь. Бандурист із Києва Ярослав Джусь з канадськими українцями. Місто Галіфакс, провінція Нова Шотія

Фініш! Залізнична станція Белліс, провінція Альберта, біля міста Едмонтон – кінцевий пункт експедиції від берегів Атлантичного океану слідами українських переселенців у Канаді. Ця епопея розпочалася в 1891 році й триває досі

АІНЦІВ ДО КАНАДИ

У країні діє кілька українських конфесій: Українська православна церква, Українська римо-католицька та Українська греко-католицька церкви. Всюди відчувається толерантне ставлення священнослужителів і віруючих усіх трьох конфесій один до одного. Характерною є відсутність металевих ґрат або решіток на вікнах. Церкви у Канаді не грабують і не підпалюють. Це все завдяки високому рівню життя й швидкому розкриттю злочинів.

Відсутня й огорожа у приватних будинках і садибах. Для канадців, які відвідують Україну, вбачається диким та абсурдним спосіб життя українських скоробагатків, які власні садиби відгороджують високими парканами, що нагадують тюремні мури...

Фермерське житло – це, як правило, гарний будинок білого кольору й розташований поряд ангари для техніки, а на узвишші – щогла з канадським прапором. Канадці дуже люблять свій прапор із зображенням червоного кленового листка, тож під час національних свят він майорить майже біля кожного будинку.

ЛЮДИНА І СУСПІЛЬСТВО

Чимало українців залишили глибокий слід в історії цієї країни. Це, насам-

перед, Роман Гнатишин – колишній генерал-губернатор Канади. Тут діє багато різних українських організацій, найчисленніший серед яких – Конгрес українців Канади. Характерною особливістю їх діяльності є високий рівень матеріального забезпечення. Певна частина коштів виділяється з державного бюджету за федеральними урядовими програмами, але переважна частина забезпечується за рахунок громадських внесків і добровільних пожертвувань. У Росії українська діаспора, порівняно з канадською, – бідна. У чому ж можливість цих товариств? По-перше, вони розташовуються у гарному багатопверховому адміністративному будинку, в якому є зал для урочистих подій, де проводять ювілейні чи інші заходи, зустрічають офіційні делегації, організують поминальні обіди. Для цього тут передбачена кухня, яка забезпечена всім необхідним: холодильниками, посудом тощо. У будинку громади діють також власний музей, комп'ютерний клас для дітей, спортзал. Кожен комплекс має власну назву, наприклад, «Дніпро», «Карпати» чи «Одеса». Обов'язково проводяться різноманітні екскурсійно-туристичні заходи. Тих, хто потребує матеріальної допомоги, завжди підтримують. У Канаді інваліди їздять на електровізках із

А ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО...

ще на початку XIX століття українські переселенці проклали на чорноземах за Атлантичним океаном першу глибоку борозну. Так вона простягається й донині. Українські фермери і тепер становлять кістяк сільського господарства Канади.

Емігранти четвертої хвилі з України (Канада, місто Галіфакс, провінція Нова Шотія)

аккумуляторами, а за спинами у них обов'язково майорить на гнучкій щоглі невеликий червоно-білий прапорець із кленовим листком.

Канада дуже спортивна країна – люди дбають про власне здоров'я: бігають, їздять на велосицидах. Біля міських доріг усюди можна побачити велосипедні доріжки. Чимало людей дістаються місця роботи на велосицидах.

У Канаді можна спостерігати, як депутати сідають у мікроавтобуси, що доправляють їх додому після роботи. Там немає такої показної розкоші, як в

Україні. Канада багата, але надзвичайно раціональна й ошадлива країна. І люди такі ж.

ВЛАДА – ДЛЯ НАРОДУ, НАРОД – ДЛЯ ДЕРЖАВИ

Українці привезли із собою до Канади сорти пшениці, які стали основою для виведення нової пшениці, що й прославилася країну на весь світ. Це – факт! Наших земляків радо зустріли в Канаді, бо вони дуже гарні землероби. Як іще на початку XIX століття українські переселенці проклали за Атлан-

тичним океаном першу глибоку борозну на чорноземах, так вона й простягається донині. Українські фермери і тепер становлять кістяк сільського господарства Канади. Але вони вирощують не тільки пшеницю, а й займаються виноградарством і садівництвом.

Узагалі, якщо порівняти землі України з будь-якою територією Канади, то за красою, різноманітністю природно-кліматичних умов і комфортністю для проживання наша країна значно переважає Канаду. «Земля мов крихта раю» – так поетично охарактеризував наш край Предстоятель Української православної церкви Блаженніший митрополит Володимир. Але, на жаль, українці живуть в Україні набагато гірше, ніж українці в Канаді. А вже в Канаді бути українцем – престижно.

Там влада працює для народу, а народ працює для держави. А законодавство забезпечує невідворотність покарання за злочини всіх верств населення однаково – незалежно від того, чи ти лобур, чи прем'єр-міністр. Приміром, якщо ти їхав на автомобілі по велосипедній доріжці – заплатиш штраф 700 канадських доларів (він тут дорожче, ніж долар США). А якщо водій автомобіля перевищить швидкість у населеному пункті, то втратити водійські права або йому

може навіть загрозувати позбавлення волі на тривалі терміни. Закони у Канаді працюють. Схема проста та ефективна. І дуже справедлива.

Україні Бог дав найродючішу, найкращу у світі землю. Тут живе інтелектуальна, духовно й фізично розвинена нація. Але ми невпинно деградуємо на всіх рівнях. Це може призвести до катастрофи, гіршою за Чорнобиль. Вихід один: або ми будемо країною, з якою рахуються у світі, або ми деградуємо. А вже історія – жорстока. Були колись скіфи, інки, ацтеки та ін. Не дай Боже, що колись історики скажуть: «Багато століть тому працьовиті українці населяли одну з найкращих територій на Землі, але не змогли самоорганізуватися, коли здобули незалежність...»

Наша незалежність не випала як яблуко з неба, її виборювали всі попередні покоління українців. І заплачено за цю незалежність ГУЛАґами, голодоморами, репресіями, розкуркуленням, психіатричними лікарнями... Наше завдання – створити країну, в якій би нормально жили всі її громадяни незалежно від національної приналежності. І щоб усі, без винятку, дивилися вперевно вперед. Як у Канаді.

ЗАПИСАВ
ОЛЕГ ШАРОМІГОВ,
СПЕЦІАЛЬНО ДЛЯ «ПВ»

1 ВЕРЕСНЯ: ДЕНЬ ЗНА

Літо добігає кінця, і перед батьками дітей, які незабаром підуть до школи, постає питання: як підготувати свого малюка до чергового навчального року. Причому з мінімальними втратами як грошей, так і часу й нервів. Особливо складно батькам першокласників.

ЗБОРИ ДО ШКОЛИ – ЯК ДО НАВКОЛО-СВІТНОЇ ПОДОРОЖІ

Похід до школи – рідко дуже серйозна. І треба обміркувати все до останньої дрібнички. Причому бажано це робити не в останній день, а заздалегідь. Тим паче, що, як показує практика, одним походом до магазину, навіть якщо в ньому найширший вибір, не обійтись.

Що ж треба купити? З погляду батьків, головне – це одяг. Ну, а діти, звичайно, вважають, що гордість будь-якого учня, особливо першокласника – це шкільний ранець. Якщо ще десять років тому вибір портфелів був край бідний – кілька кольорів і фасонів, то нині він обмежений лише фантазією та фінансовими можливостями батьків.

Щоправда, дитячі та батьківські критерії під час вибору ранців трохи розходяться. Малечі до вподоби яскраві принти на рюкзаках, на яких намальовані улюблені герої мультфільмів. Тут і «Тачки», і «Губка Боб», і інші персонажі, без яких не уявляють свого життя сучасні малюки.

Батьки керуються іншими параметрами: розмір, якість і ціна портфеля. Проще сказати, у цьому ви-

танні не можна: дитина носить портфель за спиною, і якщо він не відповідає критеріям якості, зокрема, не має ортопедичної спинки, це може призвести до різних захворювань, наприклад, сколіозу.

Важлива і наявність великої кількості відділень, можливість прати портфель у пральній машині, а також широкі лямки. Ще одна важлива деталь: шкільний ранець малюка повинен мати поверхню, що відбиває світло. Зрозуміло, навіщо.

Більшість сучасних виробників цього шкільного аксесуара виготовляють його за останнім писком моди, враховуючи всі потреби школярів. Так, наприклад, часто у ран-

цях є спеціальна ланка-холодильник для сніданків і напоїв. Тканина, з якої шують портфелі, – трилон – приємна на дотик та легко переться.

Окрім портфелів, батькам треба купити зошити, щоденник і канцелярію. Незважаючи на застереження вчителів та психологів, що занадто яскраве канцелярське начиння відвертає увагу, дітей неможливо переконати користуватися «нудним» білим щоденником або однотонними зошитами. Та й цуценята або пташки, намальовані на обкладинках, уже мало кого тішать. Малюки воліють не розставатися з героями своїх улюблених мультфільмів навіть у школі. Отже, батьки мають бути готовими купувати щоденники, зошити та альбоми для малювання з тими ж таки «Тачками», «Бакуганами» або «Ляльками Winx». Цей попит на 100% покривається пропозицією: усі шкільні ярмарки рясніють яскравими кольорами.

ЯК І В ЩО ОДЯГАТИ

Для радянських школярів це питання взагалі не було актуальним. Коричнева форма з чорним (у свята – білим) фартушком для дівчаток, однакові костюмчики для хлопчиків – і батьки не мали ніяких проблем.

В Україні такої обов'язковості немає. А вже в одних школах уніфікована форма є обов'язковою, в інших достатньо дотримуватися дрес-коду «світлий верх – темний низ». Є школи, котрі взагалі не приділяють одягу дітей особливої уваги, але вони – у меншості.

Чи потрібна взагалі шкільна форма? Однозначної відповіді на це запи-

тання немає. Скажімо, ті, що відповідають ствердно, наводять свої аргументи. Мовляв, школярі не витрачають купу часу на те, щоб вибрати одяг, що позитивно впливає на їхню відвідуваність та зменшує кількість запізень. У вчителів теж менше претензій до зовнішнього вигляду учня. Аби тіль-

ки був чистим і охайним. Та й батькам менше клопоту: легше та дешевше купити одну форму, ніж кілька комплектів одягу для школи. Психологи також стверджують, що однакова шкільна форма створює робочий настрій, дисциплінує та допомагає сконцентруватися. А особливо це важливо у старших класах, коли діти починають звертати більше уваги на зовнішність однокласників. А вже різниця у соціальному статусі, яка дуже помітна в одязі, не має стати визначальною.

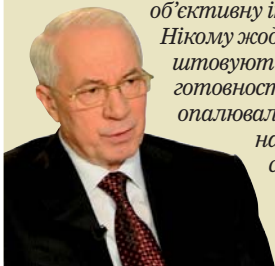
Але противники обов'язкової шкільної форми теж мають свої аргументи. На їхню думку, однаковий одяг перешкоджає вираженню індивідуальності учнів, рівняє їх під одну гребінку. В результаті, якщо учням не дозволяють носити одяг, який їм подобається, вони самовиражаються по-іншому. Починають курити, наносити пірсинг або татуювання. Аби тільки виділитися серед загальної маси.

Отже, одягаючи дитину, як кажуть, «із нуля», треба розрахувати, що змінювати одяг із гігієнічних міркувань доведеться в середньому раз на три дні. Тому оптимальний набір для хлопчика – 3-4 сорочки, гольф, костюм, штани та светр. Дівчинка повинна мати теж не менш як 3 блузи, сарафан, костюм (класична спідниця або брюки та піджак), звичайна спідниця та гольф. До речі, маленька хитрість. У пік шкільних ярмарків ціни на одяг дійсно «кусаються». А от якщо купувати спіднички та штани в другій половині вересня, магазини дають непогані знижки на шкільні товари, які не встигли розпродати.

ЩО – ПО ЧИМ

За середніми підрахунками, цього року для того, аби гідно відправити дитину до школи, доведеться витратити не менш як 2 тисячі гривень. А на першокласника сума витрат може сягнути і 3-х тисяч

“ На фінішну пряму виходить підготовка до нового навчального року. Вперше Міністерство освіти і науки, молоді та спорту запровадило моніторинг виконання ремонту, реконструкції та будівництва шкіл по всій країні. Тому ми маємо об'єктивну інформацію про стан справ у школах. Нікому жодних вибачень не буде. Уряд не влаштовують ніякі відсотки, крім стовідсоткової готовності навчальних закладів до занять і до опалювального сезону. Це справа честі для всіх нас: першого вересня зробити справжнє свято для наших дітей, для родин, для всієї країни.

МИКОЛА АЗАРОВ,
ПРЕМ'ЄР-МІНІСТР УКРАЇНИ

НЬ І ВЕЛИКИХ ВИТРАТ

ДУМКИ НЕ ЗБІГАЮТЬСЯ

Що купити – елегантний однотонний ранець або простий зошит чи яскравий, розмальований, із зображенням героїв мультфільмів? Думки у цьому питанні кардинально розходяться. З одного боку, продавці цієї продукції стверджують, що яскраві щоденники й портфелі – це саме те, чого хочеться дитині. Адже вона сприймає світ по-іншому, і під час нудних шкільних занять прагне відчувати «підтримку» улюблених героїв. Діти, звісно, вважають так само. Але психологи не радять батькам іти на повідку в малюка. Достатньо обмежитися яскравим ранцем або щоденником. Усі зошити не мають бути розмальованими та яскравими, адже це відволікатиме на уроках. Крім того, діти полюбляють похизуватися одне перед одним – у кого «крутіший» пенал чи лінійка. Це, звісно, не сприятиме кращому засвоєнню навчального матеріалу. Психологи радять відмовитися від яскравих зошитів насамперед батькам тих школярів, яким важко зосередитися на заняттях.

меться перед кожною яткою, довго розглядатиме всі шкільні приладдя й дискутуватиме з мамою, чому смурфки на обкладинці – кращі за телепузиків.

Тож у бажанні батьків «спекатися» дитини під час покупок є логіка. Але треба враховувати і побажання дитини. Отже, слід знайти розумний компроміс. Наприклад, запропонувати: якщо ми встигаємо все купити у певний час, то потім ідемо на морозиво (у зоопарк, дельфінарії). У цьому разі малюк сам не буде зацікавлений затягувати час «шопінгу».

Якщо ж батьки все-таки оберуть шкільне приладдя без дитини, то можуть зіткнутися з неприємним сюрпризом, коли школяр просто не захоче носити портфель із зображенням, яке йому не подобається.

До речі, треба не лише екіпірувати дитину до школи, а й підготувати морально. Особливо – першокласника. Адже перший похід до школи – великий стрес для дитини. Тож краще його максимально пом'якшити.

Отже, психологи радять, що насамперед слід заздалегідь привчити дитину раніше вставати. Адже

прокинуться 1 вересня о сьомій ранку, якщо звик спати до дев'ятої, буде вкрай важко. Отже, настрій зіпсується ще до урочної миті першого дзвоника. Для цього, очевидно, і лягти треба раніше.

Крім того, не треба забувати про обов'язковий медичний огляд перед школою, який краще пройти заздалегідь. Зрозуміло, що в останній тиждень серпня у дитячих поліклініках будуть величезні черги.

Добре було б побесідувати з дитиною. Але не в менторському тоні, а у довірливій формі. Обговорити розпорядок дня як у школі, так і після неї, а також виробити певні ритуали. Наприклад, приготування олягу та книжок до школи ввечера тощо.

Можна також вигадати власну систему «бонусів» – за гарну поведінку, високі оцінки, швидке збирання до школи тощо. Головне, щоб син чи донька зрозуміли: школа – це не покарання на 11 років, а певний етап у житті, словнений цікавих подій, який вони проходять з допомогою та підтримкою найдорожчих людей.

РАЙСА ЧИРВА, «ПВ»

гривень. Якщо ж у родині не одна дитина, то підготовка до школи може поставити сімейний бюджет на межу дефолту. Найкраще купувати на шкільних ярмарках, які відкриваються на початку серпня, – і дешевше, і вибір більший, і є можливість купити все й одразу.

Наприклад, найпростіший портфель у недорогому магазині чи на базарі коштує від 130 до 350 грн. Більш «круті» моделі, приміром, із підставкою для подорожей, спеціальною сумкою для змінного взуття, пеналом і спеціальним контейнером для їжі – обійдуться від 1500 до 2000 грн. Тож простіше купити окрему сумку для взуття (25–60 грн) або судок для сніданків (25–40 грн).

Одяг для школярів теж не дешевий. Особливо – для дівчаток. Приміром, сарафан для школярки коштує від 150 до 350 грн, брюки – 150–220, спідниця – від 200 грн. Стільки ж доведеться викласти за жакет. Найдорожче – це взуття. За якісні

шкіряні туфлі треба буде віддати 400–700 грн. Яка ж школярка без гарних бантів? За них правлять близько 50 грн.

А от батькам хлопчиків можна позаздрити. Вони витратять на збирання свого школяра до навчального закладу трохи менше. Костюм можна знайти за 500–600 грн. Щоправда, вітчизняного виробництва. За імпортний доведеться викласти трохи більше – до тисячі гривень. Щодо сорочок, то їх можна придбати за 90–150 грн. Хто бажає, може «зібрати» костюм сам. Приміром, брюки обійдуться у 170–200 грн, жилетка – 155 і більше, краватка – близько 30 грн. Як і для дівчаток, для хлопчиків порівняно дороге взуття – 350–600 грн за черевички.

Окрема стаття видатків – спортивний одяг. Наприклад, якщо порівнювати з минулим роком, то він значно подорожчав. Тож форма для занять фізкультурою коштує від 350 до 650 грн, кросівки або кеди обійдуться гривень у 200.

Канцтовари, приміром, зошити, дешеві, якщо купувати їх поштучно. «Оптова» купівля теж влітеть у копійчину. Так, 12-аркушеві зошити коштують від 1,7 до 2,5 грн. Ураховуючи, що на перший час потрібно мінімум 20 зо-

На 10–20%, за висновками фахівців, зростає у середньому щорічно вартість товарів, необхідних для підготовки дитини до школи.

Якщо минулого року зібрати малюка до школи можна було за півтори тисячі гривень, то цього – мені ніж у дві тисячі вклястися неможливо.

шитів, батькам доведеться викласти кругленьку суму. Додаткові статті видатків – обкладинки для зошитів, щоденників і книг, папки, ручки та олівці, пенали, лінійки, альбоми для малювання, пластилін тощо. Всі ці необхідні речі теж обійдуться у кілька сотень гривень.

Не слід забувати і про букет квітів – необхідний атрибут 1 вересня. Враховуючи традиційне підвищення цін, можна не сумніватися, що у день зняття букета дешевше 70, а то й 100 гривень знайти не вдасться.

ПІДГОТОВКА ДО ШКОЛИ: З ДИТИНОЮ – ВЕСЕЛИШЕ

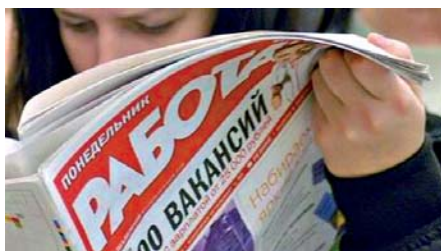
Бажання батьків сходити на шкільний ярмарок самому – зрозуміле. Адже придбати необхідні речі за заздалегідь ретельно складеним списком – набагато швидше та й, з точки зору батьків, ефективніше. Адже малюк зупиняти-

ЯК ПРАВИЛЬНО?

ДВА МІСЯЦІ НА ПОШУК РОБОТИ

? У які терміни будуть вивільнені працівники у разі скорочення штату? Яким нормативним актом це регулюється?

Вікторія НІКОЛАЄНКО,
м. Київ

У статті 49-2 Кодексу законів про працю України зазначається, що працівник має бути персонально попереджений про заплановане скорочення його посади у зв'язку зі змінами в організації виробництва не пізніше ніж за два місяці до вивільнення.

Одночасно роботодавець або уповноважений ним орган зобов'язаний запропонувати працівникові іншу роботу на тому ж підприємстві, в установі чи організації. За відсутності роботи за відповідною професією або спеціальністю, а також у разі його відмови від переведення на іншу роботу працівник звертається до Державної служби зайнятості чи працевлаштовується самостійно. Водночас власник або уповноважений ним орган доводить до відома ДСЗ про заплановане вивільнення працівника, вказавши його професію, спеціальність, кваліфікацію та розмір зарплати. Державна служба зайнятості пропонує працівникові роботу в тій самій або іншій місцевості за його професією, а у разі її відсутності – підшукує іншу роботу з урахуванням індивідуальних побажань і суспільних потреб. Працівник також може бути направлений, за його згодою, на професійне навчання – професійну підготовку, підвищення кваліфікації чи перепідготовку.

У пункті 5 статті 20 Закону України «Про зайнятість населення» передбачено, що у разі вивільнення працівників (у тому числі працюючих пенсіонерів та інвалідів) у зв'язку зі змінами в організації виробництва і праці, зокрема ліквідацією,

У разі вивільнення працівників у зв'язку зі зміною в організації виробництва і праці враховується переважно право на залишення на роботі, передбачене законодавством.

реорганізацією або пере-профільовуванням підприємств, скороченням чисельності або штату працівників, підприємства, установи, організації, незалежно від форми власності, не пізніше ніж за два місяці повідомляють про це у державну службу зайнятості, вказавши підстави і строки вивільнення, найменування професії, спеціальності, кваліфікації, розмір зарплати, а в десятиденний термін після вивільнення – надсилають списки фактично вивільнених працівників. У разі неподання або порушення строків подання цих даних з організації стягується штраф у розмірі річної заробітної плати за кожного вивільненого працівника. Ці кошти зараховуються до Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття й використовуються для фінансування заходів із працевлаштування і соціального захисту звільнених працівників.

ПІЛЬГИ

ДОДАТКОВА ВІДПУСТКА ЗАОЧНИКУ

? На які відпустки має право студент-заочник під час захисту дипломної роботи?

Валерій ІСАЄНКО,
АР Крим

Надання відпусток регулюється Кодексом законів про працю України. Так, відповідно до статті 212 КЗППУ працівникам, які навчаються в навчальних закладах без відриву від виробництва, щорічні відпустки за їхнім бажанням

приєднуються до часу проведення настановних занять, виконання лабораторних робіт, складання заліків та іспитів, часу підготовки і захисту дипломного проекту та інших робіт, передбачених навчальною програмою.

Працівникам, які навчаються в середніх за-

гальноосвітніх вечірніх (змінних) школах, класах, групах з очною, заочною формами навчання при загальноосвітніх школах, щорічні відпустки за їхнім бажанням надаються з таким розрахунком, щоб вони могли бути використані до початку навчання в цих закладах.

Працівникам, які успішно навчаються в навчальних закладах без відриву від виробництва та бажають приєднати відпустку до часу проведення настановних занять, виконання лабораторних робіт, складання заліків та іспитів, часу підготовки і захисту дипломного проекту та інших робіт, передбачених навчальною програмою, щорічні відпустки повної тривалості за перший рік роботи надаються до закінчення шестимісячного терміну безперервної роботи на цьому підприємстві, в установі, організації.

Згідно зі статтями 215 та 216 КЗППУ працівникам, які навчаються у вищих навчальних закладах з вечірньою та заочною формами навчання, надаються додаткові відпустки у зв'язку з навчанням, а також інші пільги, передбачені законодавством.

Тривалість додаткових оплачуваних відпусток працівникам, які здобувають другу (наступну) вищу освіту заочною (вечірньою) формою на-

вчання у навчальних закладах післядипломної освіти та вищих навчальних закладах, що мають у своєму підпорядкуванні підрозділи післядипломної освіти, визначається як для осіб, які навчаються на третьому і наступних курсах вищого навчального закладу відповідного рівня акредитації. Працівникам, допущеним до складання вступних іспитів в аспірантуру з відривом або без відриву від виробництва, для підготовки та складання іспитів надається один раз на рік додаткова оплачувана відпустка з розрахунку 10 календарних днів на кожний іспит.

Працівникам, які навчаються без відриву від виробництва в аспірантурі та успішно виконують індивідуальний план підготовки, надається додаткова оплачувана відпустка тривалістю 30 календарних днів.

Для працівників, які навчаються у вищих навчальних закладах з вечірньою та заочною формами навчання, де навчальний процес має свої особливості, законодавством може встановлюватися інша тривалість відпусток у зв'язку з навчанням.

Відпустки, передбачені пунктами 1 і 2 частини першої та частиною четвертою статті 216, надаються впродовж навчального року.

СТОРИНКУ ПІДГОТУВАЛА ОЛЕНА ЛАРИНА, «ПВ»

ГОТУЄМОСЯ ДО СЕСІЇ

Працівникам, які успішно навчаються без відриву від виробництва у вищих навчальних закладах з вечірньою та заочною формами навчання, надаються списки фактично вивільнених працівників.

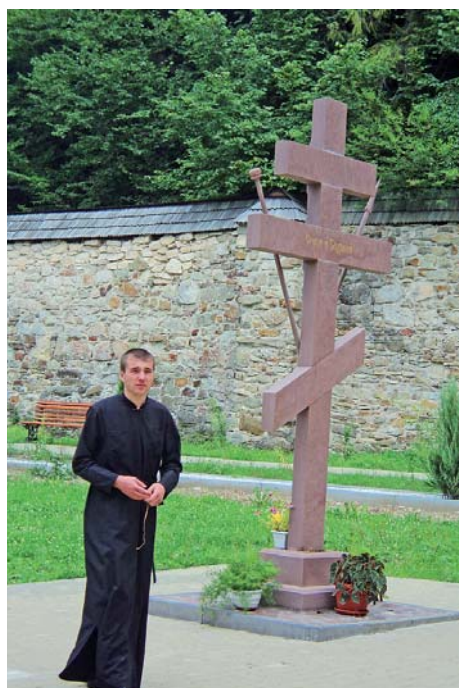
- 1) на період настановних занять, виконання лабораторних робіт, складання заліків та іспитів для тих, хто навчається на першому та другому курсах у вищих навчальних закладах: першого та другого рівнів акредитації з вечірньою формою навчання – 10 календарних днів, третього та четвертого рівнів акредитації з вечірньою формою навчання – 20 календарних днів, незалежно від рівня акредитації з заочною формою навчання – 30 календарних днів;
- 2) на період настановних занять, виконання лабораторних робіт, складання заліків та іспитів для тих, хто навчається на третьому і наступних курсах у вищих навчальних закладах: першого та другого рівнів акредитації з вечірньою формою навчання – 20 календарних днів, третього та четвертого рівнів акредитації з вечірньою формою навчання – 30 календарних днів, незалежно від рівня акредитації з заочною формою навчання – 40 календарних днів;
- 3) на період складання державних іспитів у вищих навчальних закладах незалежно від рівня акредитації – 30 календарних днів;
- 4) на період підготовки та захисту дипломного проекту (роботи) студентами, які навчаються у вищих навчальних закладах з вечірньою та заочною формами навчання першого та другого рівнів акредитації – два місяці, а у вищих навчальних закладах третього і четвертого рівнів акредитації – чотири місяці.

ТАЄМНИЧИЙ МОНАСТИР УГОРАХ...

Гори, ліс – краса, серед якої розташований Манявський скит – чоловічий Хресто-Воздвиженський монастир. Це була моя друга екскурсія в Карпатах, звичайно, не така активна, як похід до чабанів, однак незвичайно цікава і захоплива. Приїхавши до села Манява, що в Івано-Франківській області, ми не побачили нічого особливого – як і в кожному селі цього регіону тут були невеличкі церкви. А де ж монастир? Проїхавши далі, за село, далеко у лісі ми побачили церковні бані – це і був Манявський скит.

Непідступний Манявський скит з усіх боків закритий лісом, мурами, є тут навіть оборонні вежі і рів

Тамтешні ченці радо зустрічали гостей

Калличка для молитви – просто серед лісу, далеко від монастиря

Засновниками монастиря у 1608 році стали вихованці Афану Йов Книгиницький та Іван Вишенський. У 1621 році Манявський скит отримав грамоту Ставропігії від Константинопольського патріарха. Це, по суті, означало – пряме підпорядкування монастиря Константинополю, що стало унікальним випадком в історії православ'я.

Така подія стала великим поштовхом для розвитку монастиря і вже у середині XVII століття у Манявському скиті перебувало понад 200 монахів. У 1628 році на Київському соборі монастиреві дали звання прота, тобто головуючого. Таким чином, скиту було підпорядковано 556 монастирів!

Сам же скит було обнесено мурами і зведено три оборонні вежі, що давало можливість ченцям відбивати татаро-турецькі напади. Під час одного з них (у 1776 р.) монастир таки не вистояв і був знищений турками. Проте вже 1781 року був відбудований. У 1785 році, коли Галичина потрапила під владу Австрії, монастир було закрито. В 1970-1980 роках на території монастиря проводилися реставраційні роботи, після яких ці території було оголошено історико-архітектурним заповідником. І лише у травні 1998 року в Манявському скиті знову було відкрито чоловічий Хресто-Воздвиженський монастир, який нині підпорядковується УПЦ КП. Також було відбудовано дерев'яний Хресто-Воздвиженський собор, попередник якого після закриття монастиря був перевезений до Надвірної і там згорів у 1914 році. Проте іконостас було врятовано і спочатку перевезено до Богородчан (звід-

ки і походить його сучасна назва – Богородчанський іконостас), а потім до Львова, де він перебуває з 1923 року в Українському Національному музеї. Помилувавшись красою, величчю і неприступністю монастиря, наша група вирушила до Блаженного каменя, що розташований приблизно за кілометр від монастиря – у глибині лісу. Ченці розповіли нам кілька легенд про це місце. В одній із них йдеться про те, що в XIII столітті сюди, до каменя, прийшли й оселилися перші ченці. Монахи, тікаючи від монголо-татар, шукали нове місце для обителі, але довго не могли ніде зупинитися, тому що вода на новому місці не мала такого самого смаку, як і свячена вода з попереднього монастиря. І лише біля Блажен-

Колись таке спорудження допомагало ченцям тримати оборону від турків

Краса монастиря зсередини

ного каменя вони знайшли таке місце.

За іншою версією, в скиті був похований гетьман Іван Виговський. Проте могили його на території монастиря так і не знайшли, хоча і в інших місцях його поховання не відоме також.

Ще одну розповідь, яка більше схожа на легенду, ми почули від тамтешніх ченців. Отож, як повідали вони, Манявський скит був з'єднаний підземним ходом із Пнівським замком. Зважаючи на відстань (близько 30 км) і гірський рельєф, це мало ймовірно. Проте – все може бути...

Напившись святої води біля Блаженного каменя, погулявши величезною територією скиту, ми повернулися до монастиря, де ченці пригостили нас обідом. До того ж, це був не простий обід – ми скуштували страви, які вживають самі монахи.

АННА РЕПІЧ, «ТВ»
(ФОТО АВТОРА)

ФУНДАТОР

ХІЧКОК – ВЕЛИКИЙ
І ЖАХЛИВИЙ

13 серпня 1899 року в Лондоні народився майбутній видатний британський режисер Альфред Хічкок.

Режисерський почерк маестро сміливо можна назвати фірмовим. Загалом Хічкок уважають режисером фільмів жахів, хоч це і неточне визначення. Він – майстер саспенсу, тобто, у нашому випадку, сильної концентрації густо забарвлених почуттів (частіше негативних). Серед уподобаних ним кінематографічних прийомів – зйомка з погляду персонажа, тобто глядач бачить сцену ніби очима героя картини. Камера у режисера рухається непередбачувано й оригінально. Плюс ще вигаданий майстром швидкий і подрібнений монтаж – усе для посилення емоційного впливу стрічки на глядача (приміром, фільм «Псих»). Саме А. Хічкокові належить і перший британський звуковий фільм – «Шантаж» (1929),

який мав неабиякий успіх у публіки. Хоч би як не оцінювали творчість режисера, та його нестандартні, експериментальні, часом шокуючі рішення та прийоми, глибокий і зворушливий психологізм не лише справили невідворотне враження на весь кіносвіт, а й підготували ґрунт для нової кіноестетики. Улюблені герої стрічок А. Хічкока – люди, які потрапили у пастку обставин: або їх помилково у чомусь підозрюють, або завинила «фатальна жінка», або перед нами – класичний детектив. Окрім того, помічено, що режисер полюбляв знімати у своїх фільмах «холодних білявок». Але дуже гарні! Згадаймо «Птахи», «Запаморочення» та інші стрічки.

КНИГОМАНІЯ

ЯРМАРОК
БЕЗМЕЖНИХ
МОЖЛИВОСТЕЙ

Так можна охарактеризувати експозицію Київської міжнародної книжкової виставки-ярмарку, що тривала в Українському домі з 16 до 18 серпня і була присвячена 20-річчю незалежності України.

Маю на увазі безмежжя тем і творчого потенціалу видавців (інша річ – можливості видавництва). Тут було представлено дитячу, художню, навчальну, історичну, медичну, науково-популярну літературу, а також альбоми про мистецтво, періодику, дорогі й гарні подарункові видання, антикваріат – десятки привабливих стендів понад сотні видавництв. Левова частка видань – це українська продукція. Крім того, на ярмарку експонувалися видання Білорусі, Росії, Ірану, Азербайджану.

Цього разу (подібні виставки – традиційні) почесним гостем заходу була Болгарія, яка презентувала здебільшого історичну літературу. Щодо України, то свої з любов'ю видані естетичні новинки представили Харківська, Волинська, Полтавська, Сумська, Чернігівська, Запорізька, Луганська області, Буковина. Недаремно один з організаторів експозиції, перший заступник голови Держтелерадіо Анатолій Мураховський зауважив: «Нинішня виставка демонструє, що українські видавці вистояли у період економічної кризи й працюють над цікавими проектами». На відкритті побував і виступив Прем'єр-міністр України Микола Азаров, який запевнив, що наступного року уряд має намір спрямувати на книговидавничу галузь більше коштів.

ЮВІЛЕЙ ЗІРКИ

БОГДАН СТУПКА –
НАЗАВЖДИ!

27 серпня відзначає своє 70-річчя Богдан Сильвестрович Ступка – народний артист України, народний артист СРСР, лауреат Національної премії України ім. Т. Шевченка, лауреат Державної премії та Міжнародної премії ім. К. Станіславського, лауреат Всеукраїнської програми «Лідери регіонів», академік Академії мистецтв України, художній керівник Національного академічного драматичного театру ім. І. Франка.

Самого цього переліку достатньо, аби встати й зняти капелюха. Тим паче, якщо йдеться про Б. Ступку, чий талант для всіх беззаперечний. В одному з інтерв'ю актор розповів, що свою першу роль зіграв у третьому класі львівської школи № 37. То була «роль» Діда Мороза: «Причепив бороду та й звернувся до дітей: «Не біється мене – це я, Богдан, а не Дід Мороз!». Між іншим, син Богдана Сильвестровича, народний артист України Остап Ступка, теж рано дебютував – у шість років, і теж кумедно: баранчик у виставі «Створення світу» Львівського оперного театру.

У серпневому числі журналу «Історія зірок» мені трапилося цікаве інтерв'ю дружини Богдана Ступки, Лариси Семенівни, де вона розповідає історію їхнього знайомства, дружби, побачень, щасливого шлюбу, що триває вже 44 роки... Прочитавши, переконалася, що творча і неординарна вдача Б. Ступки виявилася навіть у тому, як він обрав собі дружину. Лариса – дочка білоруса й росіянки, вихованка Бакинського хореографічного училища – волею випадку опинилася у Львові, стала солісткою балету Львівського оперного театру. Під час знайомства Богдан Ступка – високий, вродливий, із пишним чубом – одразу їй сподобався. «Такий гарний юнак!» – сказала подрузі, а та відповіла: «Він у нашому місті дуже популярний. Веде програму у військовому ансамблі. Дівчата ходять на всі його концерти». Богдан був начитаний, вихований і дуже уважний до Лариси, котра ще належно не володіла українською, тож провів своїх друзів: «Розмовляймо російською, аби їй було легше». Батьки Богдана на попервах були проти їхніх стосунків, лише напередодні скромного весілля мати, Марія Григорівна, пригледіла молодят, запросила додому на обід. Врешті-решт усе владналося якнайкраще, Остапа залюбки виховували бабусі. Лариса давно вже й сама бабуся: в подружжя Ступок троє онуків, традиційне

взаєморозуміння в родині, вони по-справжньому щасливі, і вона, як завжди, – Ларочка. Те, що її чоловік – великий актор, зрозуміла одразу, шойно побачивши його на сцені. Це була головна роль у спектаклі Сергія Данченка за п'єсою В. Розова «У дорозі». Грав неперевершено! Вже у 23 роки став провідним актором львівського театру ім. М. Заньковецької. А ще раніше, маючи тільки дев'ятнадцять, їздив із театром до Москви на гастролі, грав у спектаклі «Фауст і смерть». Московські театри були в захваті, фото Б. Ступки розмістили на обкладинці журналу «Театр», у столиці постановили присвоїти Богданові звання заслуженого артиста. Керівництво театру відбивалося: «Він же студент!»

Вважається, що для акторів талант – лише початок відліку, релігії – пекельна праця і щасливий випадок. Проте, здається, «випадку» у творчій біографії Б. Ступки бути просто не могло – такий масштабний, яскравий, багатогранний його талант. Утім, ні. Щасливим випадком для Ступки була зустріч із режисером Сергієм Данченком – другом, учителем, видатною людиною нашого часу. Кожна роль актора у театрі чи в кіно запам'ятовується, примушує думати, підлягає обговоренню. Згадаймо хоча б візитну картку франківців – спектакль «Тев'є-Тевель» і зіркову роль у ньому Богдана Сильвестровича, знакову в його творчій долі. Недаремно Ступку називають кращим Тев'є усіх часів. І дра-

“

Практично завжди якась частина долі зображуваного мною персонажа торкається мого власного внутрішнього світу. І я передаю це на сцену або втілюю на екрані. Тільки так є якийсь результат.

З інтерв'ю
Б. Ступки

матург (нині покійний) Григорій Горін, який написав п'єсу «Поминальна молитва» для московського Ленкому і зосібна – для Євгенія Леонова, після перегляду київської постановки сказав: «Ступка передав самого Леонова». Можна, звісно, іронічно усміхнутися, однак Є. Леонов був дуже досвідченим і обдарованим актором. Мабуть, його зрадило почуття, так би мовити, близькості коренів: український та єврейський народи ближчі один до одного, і саме Б. Ступка зміг виразити це так, що його українськомовний Тевель сприймається більш ніж органічно. У фіналі спектаклю, який справді зіграв душу, глядач з різних країн неможливо стримати сліз.

СТОРІНКУ ПІДГОТУВАЛА
ТЕТЯНА МОРГУН, «ПВ»

ЩО Є НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕАТР

У 2008 році, напередодні ювілейної 350-ї вистави «Тев'є-Тевель» у театрі ім. І. Франка, Богдан Ступка сказав в інтерв'ю газеті «День»: «Ця вистава є також моєю «Поминальною молитвою» по колегах та друзях, з якими ми пуд солі з'їли, створюючи нашу постановку. Я дуже люблю роль Тев'є-Тевеля. Це дуже мудра людина. В нього Бог у серці, до нього приходять односельці за порадою, називають «ребє». Коли в мого героя запитують: «На що сподіватися?» – він каже: «Дивна річ: чим більше горя, тим кращі надії, чим більше злиднів, тим палкіше сподівання...» У нас часом неправильно розуміють поняття «національний театр». Україна має не лише свою національну класику. Я вважаю, що до нашої скарбниці входять спектаклі, поставлені за творами швейцарця Дюренматта, росіянина Чехова, німця Брехта, англійця Шекспіра, єврея Шолом-Алейхема, адже ми граємо їх українською мовою. І ці постановки – також національний український театр! Я за фольклор, класику і за кращі сучасні твори – все це має бути представлене на сцені українського театру».

ВЕСЛУВАННЯ

ПОВНИЙ КОМПЛЕКТ!

В угорському місті Сегед фінішував чемпіонат світу з греблі на байдарках і каное, де українська збірна здобула 5 нагород: 1 золоту, 1 срібну і 3 бронзові медалі.

Українські веслувальники на байдарках і каное вдало стартували на світовій першості, одразу виборовши три медалі. «Срібло» до скарбнички національної збірної поклав дует на байдарці-двійці Євген Карабута/Микола Пляшечка на дистанції 500 м, а на бронзову сходинку п'єдесталу пошани зійшли на цій же дистанції змагань на байдарках-одиночках олімпійська чемпіонка Пекіна-2008 Інна Осипенко-Радомська

(поступилася німкені Ніколь Рейнхард та угорці Дануті Козак) і каноеїст Олександр Максимчук (пропустив перед себе росіянина Вадима Федосенка та білоруса Дениса Гаража). Лідер вітчизняного веслування Інна Осипенко-Радомська і на дистанції 200 м фінішувала третьою, услід за нозеландкою Лізою Каррінгтон та японкою Кітамото. А от єдине «золото» українських веслувальників у Сегеді – на рахунку Михайла Кошмана. Він на каное-одиночці на дистанції 5000 м більш ніж на секунду випередив чеха Мирослава Коранду, і на понад півхвилини (!) – іспанця Луїса Боуза, який фінішував третім.

ФУТБОЛ

ЄВРО ПОЧИНАЄТЬСЯ З ФАН-ФУТБОЛУ

Минулого тижня було презентовано XIII Міжнародний фестиваль фан-футболу «Кубок Незалежності-2011», присвячений проведенню Євро-2012.

Фестиваль проходить з 20 по 24 серпня на столичному стадіоні «Старт», а участь у змаганнях візьме 16 аматорських футбольних команд з України, Росії та Білорусі. Перший заступник голови Державної служби молоді і

спорту Сергій Глуценко значив, що головна мета змагань – популяризація любительського футболу як серед уболівальників, так і серед школярів, а також заохочення туристів до участі в Євро-2012.

ОЛІМПІЗМ

ГОТУЮЧИСЬ ДО РІО

Готуючись до Олімпійських ігор 2012 року, які прийматиме Лондон, керівництво вітчизняного спорту тримає у зоні постійної уваги й підготовки до наступних головних стартів чотириріччя, які у 2016 році прийматиме Ріо-де-Жанейро.

Ігри у Ріо стануть першими за всю історію олімпіад, що відбуватимуться на території Південної Америки. Тож не обійдеться і без нововведень у програмі наймасштабніших змагань планети. Так, у жовтні 2009 року на сесії Міжнародного олімпійського комітету у Копенгагені було прийнято рішення включити до програми олімпіади у Бразилії гольф та регбі-7.

Це надало додаткового поштовху для розвитку гольфу і регбі-7 у багатьох країнах світу, в тому числі й в Україні. Днями відбулися зустрічі президента Національного олімпійського комітету України Сергія Бубки з керівниками відповідних федерацій, під час яких було обговорено актуальні питання стану і планів надалі щодо популяризації та розвитку цих видів спорту на теренах України.

БАСКЕТБОЛ

У ПОШУКУ СВОЄЇ ГРИ

Триває підготовка національної збірної команди України до чемпіонату Європи, що в останній день серпня стартує у Латвії. Головна команда країни взяла участь у представницькому турнірі «Sport Toto World Cup», який проходив у турецькому місті Ізмір.

Господарі турніру разом із «синьо-жовтою» збірною до участі у змаганнях запросили також потужні національні збірні Сербії та Німеччини, у дебютному двобої між якими спрогнозувати переможа не можна було до останньої секунди поединку. Наступними на паркет залу, на трибунах якого традиційно для Туреччини ніде яблуку було впасти (от у кого треба вчитися підтримувати своїх уболівальців!), виїшли господарі майданчика та українські баскетболісти. І знову уболівальники були свідками безкомпромісної, надзвичайно впертої боротьби. Понад те, командам навіть не вистачило основного часу, тож довелося визначати сильнішого в овертаймі, де за несамовитої підтримки переповнених трибун турецькі баскетболісти все ж схилили шальки терезів на свою

користь. Як відзначає www.ukrbasket.net, найпродуктивніше у «синьо-жовтих» у дебютному на «Sport Toto World Cup» матчі зіграли Печеров (18 очок + 15 підбирань), Буртт (15 + 6 передач) і Кравцов (8 + 11 підбирань + 5 блокшотів). Якщо «провал», який стався з українськими баскетболістами у другій чверті матчу з господарями турніру, нашим хлопцям таки вдалося виправити і навіть закінчити основний час поединку внічию, то у матчі з авторитетною сербською дружиною подібний «come back» не склався. Відігравши на рівних першу половину зустрічі, вже у третій десятихвилинці підопічні Майка Фрателло відпустили балкарців уперед на десяток очок, а в заключній чверті й узагалі дозволили себе розгромити. Єдиним в українській збірній, кому вдалося набрати більше деся-

ти очок, став Стівен Буртт (12 очок + 3 підбирання). Заключний поєдинок українці проводили проти збірної Німеччини, яка напередодні здобула другу перемогу в Ізмірі, перегравши господарів. Однак ні статус лідера змагань, ні авторитет тренера, ні славнозвісна тевтонська виконавська дисципліна не змогли зупинити українців на шляху до перемоги, яка виявилася надпереконливою. У ході зустрічі перевага українців сягала 20 очок, і лише в заключній чверті, в передчутті перемоги, підопічні Майка Фрателло трохи збавили оберти. У підсумку наші хлопці здобули першу й останню перемогу на турнірі (особливо відзначилися Кравцов – 18 + 8 підбирань, Печеров – 16 + 9 підбирань, Буртт – 12 + 3 підбирання). Задля виявлення переможа турніру довелося враховувати результати особистих зустрічей між

першою-другою і третьою-четвертою командами. Тож навіть попри поразку в останньому матчі, тріумфатором «Sport Toto World Cup» стала збірна Німеччини. А турки, навіть незважаючи на програти сербам у заключній грі турніру, фінішували вище за українців. Проте збірна України залишила своїм наступним суперникам чимало підстав для роздумів. Бо справжній потенціал української збірної нині здатен визначити, здається, лише її очільник Майк Фрателло. А кращий тренер НБА сезону 1985/1986 відзначає, що його команда продовжує професійно зростати...

«SPORT TOTO WORLD CUP»
Німеччина – Сербія – 59:58
Туреччина – УКРАЇНА – 65:69 (OT)
Сербія – УКРАЇНА – 83:57
Німеччина – Туреччина – 79:72
УКРАЇНА – Німеччина – 81:67
Туреччина – Сербія – 58:83

ФУТБОЛ

З ТРЬОМА ДЕБЮТАНТАМИ У СКЛАДІ

Оголошено список гравців, які у складі національної збірної України готуватимуться до контрольних матчів проти збірних Уругваю (2 вересня у Харкові) та Чехії (6 вересня у Празі).

СКЛАД ЗІРНОЇ УКРАЇНИ

- Воротарі:** Андрій Дикань («Спартак», Москва, Росія), Олександр Рибка («Шахтар»), Олександр Шовковський («Динамо»).
- Захисники:** Богдан Бутко («Ллчівцевь»), Сергій Кривцов («Шахтар»), Олександр Кучер («Шахтар»), Віталій Мандзюк («Дніпро»), Ярослав Ракицький («Шахтар»), Артем Федечий («Карпати»), В'ячеслав Шевчук («Шахтар»).
- Півзахисники:** Олексій Гай («Шахтар»), Максим Калиниченко («Таврія»), Євген Коноплянка («Дніпро»), Руслан Ротань («Дніпро»), Анатолій Тимощук («Баварія»), Мюнхен, Німеччина), Андрій Ярмоленко («Динамо»).
- Нападники:** Андрій Воронін («Динамо», Москва, Росія), Марко Девич («Металіст»), Артем Мілевський («Динамо»), Євген Селезньов («Шахтар»), Антон Шиндер («Таврія»).

Збір розпочнеться 29 серпня на навчально-тренувальній базі в Кончі-Заспі. 1 вересня збірна вирушить до Харкова, де наступного проведе контрольну гру з командою Уругваю. Потім «синьо-жовті» повернуться до свого табору під Києвом, а 5 вересня візьмуть курс на Прагу. Наступного дня – гра проти господарів. В оприлюдненому списку найбільше представити донецького «Шахтаря», з якого до головної команди країни запрошено сімох виконавців. Троє футболістів уперше отримали виклик до національної команди. Двадцятирічні захисники Богдан Бутко з «Ллчівцевь» та Сергій Кривцов

із «Шахтаря» входили до основного складу «молодіжки». Натомість 24-річний Антон Шиндер довіду ігор за збірні команди України не має. Відзначимо, що, на відміну від останнього матчу української збірної проти команди Швеції, в якому підопічні Олега Блохина у Харкові зазнали поразки 0:1, у складі збірної не буде травмованих київських динамівців Андрія Шевченка та Олега Гусева, а також Едмара («Металіст»), Євгена Чеберячка та Олексія Антонова (обидва – «Дніпро»).

СТОРИНКУ ПІДГОТУВАВ ВОЛОДИМИР ПОЛЕТАЄВ, СПЕЦІАЛЬНО ДЛЯ «ПВ»

**М-ДА...
І ВІН
ДУМАЄ,
ЩО
ВПІЙМАВ
МЕНЕ?!**

Фото з Інтернету

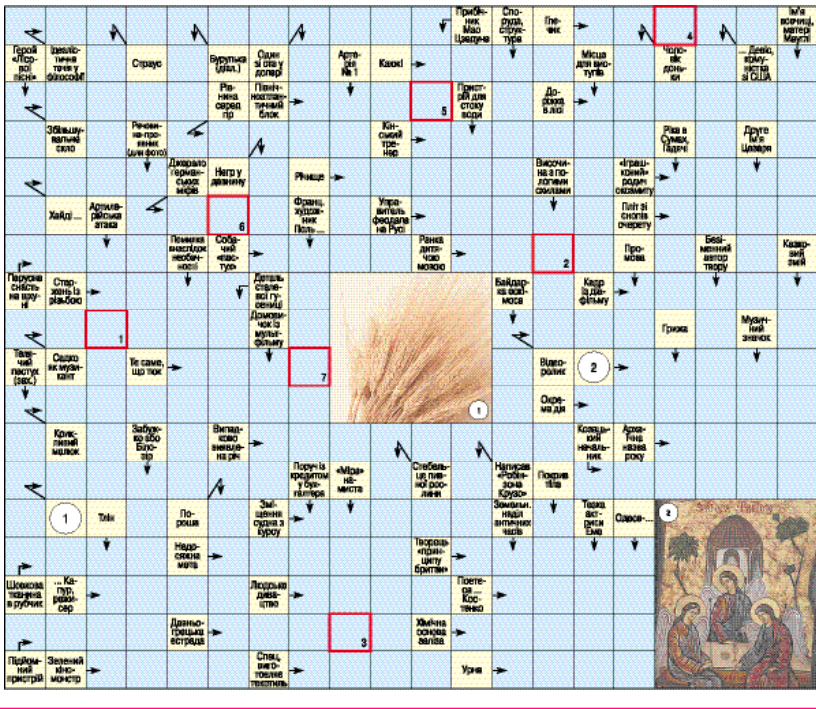
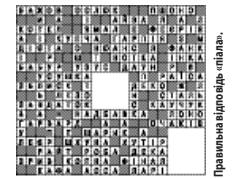
У вас є комічні фотографії? Вигадайте до них цікаві коментарі та надішліть на адресу: «Профспілкові вісті», вул. Ш. Руставелі, 39-41, м. Київ, 01033 або profvisti@ukr.net.
Найкраще фото буде розміщене у наступному номері газети.

СКАНВОРД

ВПИШІТЬ СЛОВО

Розгадавши сканворд і вписавши букви в клітинки, виріжте сканворд по червоній рамці та надішліть нам на адресу: «Профспілкові вісті», вул. Ш. Руставелі, 39-41, м. Київ, 01033 або надішліть відповідь електронною поштою: profvisti@ukr.net. Усіх, хто правильно розгадав сканворд і першим надіслав відповідь, чекає винагорода – піврічна передплата на газету «Профспілкові вісті». Вітаємо Ганну Сороку із с. Вихвостів Городнянського р-ну Чернігівської обл., яка правильно розгадала сканворд у № 33.

Відповіді на сканворд, надруковані у № 33

ГОРОСКОП

29 СЕРПНЯ – 4 ВЕРЕСНЯ

ОВЕН (21.03–20.04)
Саме час згадати про старі проблеми та зайнятися їх вирішенням. Тільки не беріть на себе більше, ніж можете зробити.

ТЕРЕЗИ (24.09–23.10)
Гарний час для вдосконалення своїх навичок і вмінь. Життя на підйомі, але можливі дрібні непорозуміння з партнерами по бізнесу. Будьте обережними.

ТЕЛЕЦЬ (21.04–21.05)
Нині маєте можливість привести до ладу всі свої справи. Добре було б переосвідити останні події та прийняти розумні рішення.

СКОРПІОН (24.10–22.11)
Зберігайте душевну рівновагу. Менше нервуйте через дрібниці, більше відпочивайте і займіться спортом.

БЛИЗНЮКИ (22.05–21.06)
Гарний час для відпочинку на природі, поїздок за місто. В стосунках із друзями краще бути обережними, щоб нікого не образити.

СТРІЛЕЦЬ (23.11–21.12)
Події розвиватимуться несподівано для вас, однак бойовий настрій та ентузіазм допоможуть усе подолати.

РАК (22.06–23.07)
Ви перебуваєте в гарній фізичній формі та сповнені енергії. Проте емоції можуть зашкалювати, тож не зіпсуйте стосунки з оточуючими.

КОЗЕРІГ (22.12–20.01)
Фінансові питання та інтенси родини – на першому місці цього тижня. Нарешті отримайте інформацію, на яку давно чекали.

ЛЕВ (24.07–23.08)
Цього тижня багато залежатиме від вашої ініціативи та підприємливості. Несподівано зустрійтеся зі старими друзями при несе безліч позитивних емоцій.

ВОДОЛІЙ (21.01–19.02)
Через свою допитливість можете потрапити в складну ситуацію. Друзі прийдуть на допомогу та не залишать у біди сам на сам.

ДІВА (24.08–23.09)
Справи на роботі складатимуться успішно, але не будьте зарозумілими з колегами та не конфліктуйте з начальством.

РИБИ (20.02–20.03)
Не час для зайвих фінансових витрат. Не чіпляйтеся через дрібниці до дітей і коханій людини – простіше дивіться на життя.

ПЕРЕДПЛАТА

УВАГА! ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА НА 2011 РІК

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ ТА ВАРТІСТЬ ВИДАНЬ ПІДПРИЄМСТВА «ПРОСВІТІФОРМ» ФІЛІАЛУ НА РІК:

22152 ГАЗЕТА «ПРОФСПІЛКОВІ ВІСТІ» – 148,44 грн.

22909 ЖУРНАЛ «БІБЛІОТЕЧКА ГОЛОВИ ПРОФСПІЛКОВОГО КОМІТЕТУ» – 65,64 грн.

ПЕРЕДПЛАТА НЕ ЗАКІНЧУЄТЬСЯ НИКОЛИ!

КОНКУРС

ВАШІ 100 ЗА НАШУ ПОМИЛКУ

Після виходу в світ минулого, 33-го, номера з конкурсом «Ваші сто гривень – за нашу помилку», на жаль, переможців не виявилось. Помилка була у слові «обіцанка» (правильно «обіцанки») на стор. 11.

Пропонуємо і в цьому номері знайти помилку та надіслати відповіді електронною поштою profvisti@ukr.net або листом, обов'язково вказавши домашню адресу та поштовий індекс, на адресу: «Профспілкові вісті», вул. Шота Руставелі, 39-41, м. Київ, 01033. Хто зробить це правильно та скоріше за всіх, одержить сто гривень.

СТОРІНКУ ПІДГОТУВАЛА **МАРІАННА ЛІЦЕНКО**